

**KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
I. OLAĞAN KONGRESİ
FAALİYET RAPORU, KARARLAR
VE MESAJLAR**

20 Kasım 2004

KSP Yayınları

KSP Yayınları
Şehit İbrahim Yusuf Sokak
ATÖ Apt., No.5
Koşklüçiftlik, Lefkoşa

Tel: +90 392 2270680

Fax: +90 392 2270681

E-Posta: KSP@KibrisSosyalistPartisi.org

Web: <http://www.kibrissosyalistpartisi.org>

Baskı Tarihi: Kasım 2005

İÇİNDEKİLER

Sayfa

Kıbrıs Sosyalist Partisi Merkez Komitesi'nin	
I. Kongreye Sunduğu Faaliyet Raporu, 20 Kasım 2004	4
Giriş	5
Kıbrıs Sorunundaki Tezlerimiz	5
Burjuva Çerçevde Anlaşma Mümkün Mü?	7
KSP ve Reform Mücadelesi	8
BMBP Süreci ve Barış Güçlerinin Birliği	
Mücadelesi	9
Referandum Süreci	14
Geleceğe Dönük Çalışmalar	21
Kıbrıs Sosyalist Partisi 1. Kongre Kararları, 20 Kasım 2004 ...	23
1. Burjuva Çözüm Stratejisi ve KSP'nin Tavrı	24
2. Dünyada Durum	26
3. KSP, Kıbrıs Komünist Partisi'nin Tarihsel Mirasını	
Coşkuyla Selamlar, Tüm Kıbrıs'ın Sosyalist Partisi	
Olduğunu Yeniden İlan Eder	30
4. Kıbrıs Sorununun Çözümü ve Enternasyonal	
İlişkiler	32
KSP I. Kongresine Gelen Mesajlar	34
Kıbrıs Sosyalist Partisi Yurtdışı Dayanışma	
Örgütü'nün Mesajı.....	35
Aydın Adamoğlu'nun Mesajı	38
AKEL Merkez Komitesi Üyesi Eleni Mavru'nun	
Kıbrıs Sosyalist Partisi 1. Kongresinde	
Selamlama Konuşması	39
PEO Lefkoşa Sekreteri Haralambos Konstantinu'nun	
Kıbrıs Sosyalist Partisi 1. Kongresinde	
Selamlama Konuşması	40
Barış ve Demokrasi Hareketi (BDH)'nin Mesajı	41
EDON Genel Sekreteri Yorgos Lukaidis'in Konuşması.	42
Doğu Akdeniz Üniversitesi Akademik Personel	
Sendikası (DAÜ-SEN)'in Mesajı	44
Kıbrıs Yeşiller Partisi Siyasi Komite Üyesi Cimillis'in	
Mesajı	45
Yeni Kıbrıs Partisi (YKP'nin Mesajı	47

**KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
MERKEZ KOMİTESİ'NİN
1. KONGREYE SUNDUĞU
FAALİYET RAPORU
20 Kasım 2004**

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ MERKEZ KOMİTESİ FAALİYET RAPORU

Giriş:

KSP kurulduğu günden itibaren kendini Kıbrıs sorununun sıcak gündemi içerisinde bulmuştur. Kıbrıs sorunu hiç kuşkusuz partimizin stratejik hedefi önünde ciddi bir engel olarak durmaktadır. Annan Planının sunulması ile halkımız arasında Kıbrıs sorununa bir çözüm bulunacağı ümidi yeşermiştir. Kıbrıslı Türk halkı kuzeyde rejime ve işgale karşı bağımsızlık, demokrasi ve barış talep eden kitle hareketlerini gerçekleştirmekteydi. Partimiz bu kitle hareketlerinin tümünde yer aldı. Kitlelerin, doğru olarak ortaya koyduğu, tüm barış ve demokrasi güçlerinin tek cephede örgütlenip savaşım yürütmesi talebi doğrultusunda hareket ederek bu cephenin kurulması için çaba gösterdi. Partimiz bu süreç içerisinde kitlelerle birlikte hareket etti, ancak bu tavır hiçbir zaman kitle kuyrukçuluğu şekline dönüşmedi. Kitlelerin arasında yer alarak, halkın hoşuna gideni değil, doğru olanı söyledi. Annan planını desteklerken, aslında bu planın bir emperyalist plan olduğunu, içerisinde Kıbrıs halkı için bölücü, emperyalist çıkarları koruyan ve meşrulaştıran unsurların olduğunu vurguladı. Annan planını bir barış planı olarak değil, birleşik ortak vatanın, birleşik halkın yeniden yaratılması yolunda bir hareket noktası olarak değerlendirdi. Annan planı sonuçta referandumda reddedildi. Yıllardan beridir BM çatısı altında iki bölgeyi iki toplumlu federal çözüm tezini savunup bu konuda adım atmayanlar, aynı BM'nin önerdiği bu planı reddettiler. Oysa ki BM çatısı altından bundan daha farklı bir planın çıkmasının olası olamayacağı bilinmeliydi ve bilinmelidir.

KIBRIS SORUNUNDAKİ TEZLERİMİZ

Partimiz bu çerçevede kendi stratejisini çok önceden çizmişti.

Kıbrıs sorununun çözümü ile ilgili Partimizin temel stratejisi Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisidir.

Bu strateji Kıbrıs'ın emperyalist boyunduruktan kurtulması stratejisidir: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisinin hayat bulması var olan şartları doğru bir şekilde değerlendirmekten geçer. İlk olarak ülkenin ikiye bölünmüşlüğünden kaynaklanan

sorunlarımız vardır. Esas sorun, ülkenin şu veya bu parçasında oluşturulabilecek bir birleşik cephe ile bunun yeterli olmayacağı, hatta bu cephenin tüm adada elde edilmesi durumunda bile burjuva-emperyalist cepheye göre, kendi başına, gücünün zayıf olmasıdır. Bu cephenin karşısındaki burjuva-emperyalist cephe bölünmemiş ve zayıflatılmamış olduğu oranda başarı şansı hemen hemen hiçtir. Bu yüzden, sadece gerçek proleter enternasyonalizmin tüm ulus ve ülkelerin tek gerçek kurtuluş yolu olduğu genel tespiti üzerinden değil, aynı zamanda bu yerel ve bencil nedenle de bizler, dünyanın en tutarlı proleter enternasyonalistleri olmak zorunda olduğumuzu iyi biliyoruz. Bizim karşımızda duran emperyalist cephenin yıkılması, bu cepheye ait tüm burjuva ülkelerde işçi sınıfı ve onun müttefiklerinin iktidarının elde edilmesi için canla başla çalışmamız gerektiğinin bilincindeyiz. Kıbrıs'ta aktif rol alan burjuva-emperyalist ülkelerin devrimci güçlerini de içine alacak şekilde siyasetimizin hayata geçirilmesi için çalışmalarımızı yürütmemizin şart olduğunun bilincindeyiz. Emperyalizm sadece işçi sınıfı ve müttefiklerinin devrimi, iktidarı üzerinden zayıflamaz. O aynı zamanda, kendi arasında çıkar çatışmaları nedeniyle dünyaya hükmetme çabası onu rakiplerine karşı savaşa sürüklediği, savaşa yol açtığı için de zayıflar. Dolayısıyla, Kıbrıs proletaryası ve ezilen kitleler, diğer ülkelerdeki kardeşlerinin desteği sayesinde iktidarı ele geçirme olanağına sahip olacaklarını çok iyi bilmektedir. Partimiz için Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti (AEBCH) sloganı, günün sloganı ve Kıbrıs'ın kurtuluşunun tek yoludur. Bu cephe kurulmalı, ülkenin, ülkeyi çevreleyen ülkelerin ve dünyanın somut durumu gözetilerek iktidarı ele geçirmelidir. Bunu yapacağız. Emperyalist zinciri Kıbrıs'ta kıracağız. Dünya işçi sınıfına ve tüm ezilen uluslara karşı görevimizi yerine getireceğiz. Partimiz ayrıca, Kıbrıs'ta etkin olan burjuva ülkelerin devrimcilerine Kıbrıs'a el atmalarını, bizim siyasetlerimize el atmalarını, bizi yanlışlarımızdan arındırarak bizim güçlenmemize katkı koymalarını defalarca önerdi. Yine öneriyoruz. Biz onlara bizim siyasetimizle uyuşmuyorlarsa bile, Kıbrıs'ta kendi siyasetlerine uygun çalışma yapmalarını defalarca önerdik. Onlardan tek isteğimiz, Kıbrıs'ta yapacakları çalışmalarının bu Birleşik Cephe anlayışı temelinde olmasıdır. Biz bu alanda, ve Kıbrıs söz konusu olduğunda, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere devrimcilerinin şu ana kadar sınıfta kaldığı inancındayız. Diğer yandan bizim de yapmamız gereken bu ülkelerde aynı tür bir çalışma yürütmemizdir. Bizim de bu açıdan sınıfta kaldığımızı itiraf etmeliyiz. Biz de bu ülkelerin işçi sınıfı ve müttefiklerinin iktidarı ele

geçirmeleri için bu ülkelerin devrimci unsurlarını ele almak, onların güçlenmesine katkı koymak konusunda yeterli bir çalışma yapmadık. Doğrudan etkileme imkanımız olduğu halde bunu yapmadık. Önümüzdeki dönemde daha aktif olmak zorundayız. Başarıyı ancak böyle elde edeceğiz.

Aynı şekilde Kıbrıs'ta da kendilerine sol diyen partilerimiz de bizim bu stratejimizi desteklememektedirler. Burjuva çerçevede bir anlaşmayı kendilerine stratejik hedef olarak belirleyip desteklemektedirler.

BURJUVA ÇERÇEVEDE ANLAŞMA MÜMKÜN MÜ?

Partimizin AEBCH stratejisine alternatif olarak kitlelere sunulan "Birleşmiş Milletler çatısı altında, Federal ve Avrupa Birliği üyesi Kıbrıs" stratejisidir. Bu strateji nedir?

Bu strateji Kıbrıs'ı burjuva-emperyalist zincirinin halkası olarak tutma stratejisidir. Kıbrıs Sorununu yaratan ve bu sorunda taraf olarak kendileri için çıkar elde etmek isteyen tüm bu güçler, aynı zamanda Kıbrıs Sorununu `çözmekten` de bahseden güçlerdirler.

İnsanlık tarihinin geleceğini değil, ölmüş ve kokuşmuş geçmişini temsil eden bu gerici güçler kendi aralarındaki ilişkileri tamamıyla güç dengelerine dayanarak örgütlerler.

Her birinin kendi rezil çıkarlarını korumak ve geliştirmek istediği, bu amaçlar için her türlü pisliği yapmaya hazır olduğu ve kimin ne elde edeceğinin ancak ve ancak güçler dengesine bağlı olduğu bu düzende, bu güçlerin üretebileceği çözüm ihtimalleri şunlardan ibarettir: Her halükârda İngiliz üslerine değinilmeden,

1. Anlaşmamak; bugünkü ateşkes konumunu, 1974 sonrası oluşturdukları kimsenin üzerinde anlaşmadığı ve kabullenmediği durumu ileri bir tarihe kadar sürdürmek.
2. Anlaşmak; şu veya bu şekilde bir barış anlaşması imzalamak. Çözüm türü nasıl olursa olsun, İngiliz emperyalizminin ada üzerindeki varlığına dokunmamak.
3. Savaşmak;Yeniden gerici-emperyalist bir savaş yaparak, tekrar yukarıdaki seçeneklere geri dönmek. Şu veya bu anlaşma türü ancak ve ancak şu veya bu emperyalist güç ve/veya güçler ittifakının diğerlerine kendi çıkarlarına olan bir çözümü empoze

etmesiyle mümkündür. Bu nedenledir ki, bu kadar çok burjuva-emperyalist güçlerin, her birinin kendi başlarına ve çeşitli ittifaklar oluşturarak devrede olduğu ve bunlar arasındaki güç dengesinin sürekli değiştiği bu günlerde Kıbrıs'ta bir anlaşmaya varılması çok güçtür. Bu çeşitli çıkarların uzlaştırılması ile yukarıda değindiğimiz empoze etme olgusu arasında zerre kadar bir fark yoktur. Uzlaşma, bu soruna taraf güçlerin elde etmek istedikleri sonuçların bazılarından geçici olarak vaz geçmelerini gerektirir. Bu da ancak onlara empoze edilebilir. Bu stratejinin somut şekli Annan Planı idi. Daha Annan Planı gündeme gelmeden önce de BM gözetiminde Kleridis-Denktaş görüşmeleri idi. Bu görüşmeler sonucunda Annan Planı ortaya çıkıyor. Bu plan emperyalist bir plan olarak İngiliz üslerini koruyor, Türkiye ve Yunanistan'ın askeri varlıklarını koruyor, Türkiye, Yunanistan ve İngiltere'nin garantörlüğünü koruyor. Bu planı kim hazırladı? Birleşmiş Milletler! Kıbrıs'taki İngiliz üslerini kim AB müktesebatı dışında tutmayı kabul etmişti? Avrupa Birliği! Tüm bu unsurları içeren Annan Planı'nın çözüm olduğunu kim ilan etmişti?

Avrupa Birliği, ABD, TC ve Yunanistan! Dolayısı ile, "Birleşmiş Milletler çatısı altında, Federal ve Avrupa Birliği üyesi Kıbrıs" stratejisi Kıbrıs sorununu, Kıbrıs'ı emperyalist dünya sisteminin tutarlı bir parçası olarak korumak için önerilen bir stratejidir. Bu burjuva-emperyalist bir stratejidir. Bu tespitimizden vaz geçmemiz mümkün değildir. Bu tespiti hasır altı etmek, buna alternatif olarak da Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti için her türlü engeller çıkarmak Kıbrıs ve diğer ülkelerde emperyalizmin pençesinden kurtulmak için mücadele veren ezilen kitlelere yapılacak en büyük kötülüktür.

KSP VE REFORM MÜCADELESİ

Partimiz 22 Kasım 2002 yılında kuruluşunu ilan ederken Kıbrıs sorununun kangren oluşunu burjuvazinin ulusal sorunu çözmede iflas ettiği tespitine dayandırmaktaydı. Emperyalist burjuvazi varlığını sürdürmek için ulusları birbirine düşürmede uzmanlaşmıştır dedik. Emperyalistler bu yöntem sayesinde dünyanın birçok yerinde ulusal çatışmaların patlaması için zemin hazırlamakta günü geldiğinde de bu çatışmaları körüklemektedirler. Kıbrıs sorununun da bu çerçevede ele alınması gerektiği bilincinde olan partimiz, Kıbrıs'ta ulusal sorunun ancak ve ancak Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti ile çözülebileceğini açıklayarak çalışmalarını bu

yönde yoğunlaştırdı, taktiklerimizi AEBCH'nin elde edilmesi hedefine yöneltti. Bugün geldiğimiz noktada hangi sınıfın stratejik duruşunun hala daha dimdik ayakta durduğu herkes tarafından görülmektedir. Reform bizim için bir amaç değil stratejik hedefimize ulaşmak için kullandığımız araçlardan bir tanesidir.

BMBP Süreci ve Barış Güçlerinin Birliği Mücadelesi

Değerli dostlar, yoldaşlar

18 Temmuz 2000 yılındaki ilk eylemi ile birlikte asgari taleplerde anlaşarak hareket etmenin nelere muktedir olduğunu hep beraber gördük. Partimiz o günlerde henüz kurulmuş olmasa da yoldaşlarımız, TC'nin baskılarına ve Kuzey Kıbrıs'ı resmi olarak TC'ye katma girişimlerine karşı Kıbrıs'ta özgürlük için yanıp tutuşan devrimci, ilerici, demokrat ve yurtseverlerin ve örgütlerin Bu Memleket Bizim Platformu bünyesinde örgütlenmesine ön ayak oldu. Özellikle de Kopenhag 2002'ye giderken çalışmalarımız Kuzey'de yoğunlaşmıştı. Güney ile bağlarımızın olmayışı ve sınırların kapalı olması bu alanda çalışma yapmamıza pek olanak tanımıyordu.

Partimiz, BMBP'da yer alan örgüt temsilcilerine burjuva bir çözüm için dahi kitle mücadelesini yükseltmek gerektiğini kavratmak için çok çaba harcadı. Kitlelerin bu mücadele içinde kendi tecrübeleri ile emperyalizmin ve onun siyasetlerini güdenlerin yüzünü yaşayarak görmeleri için çalışmalarını yoğunlaştırdı. BMBP'daki bazı arkadaşlar hala daha TC'nin ve Denктаş rejiminin 13 Aralık 2002'de Kopenhag'da bir anlaşma imzalayacakları inancındaydılar. O kadar ki, bu dönemde BMBP içinde BMBP'nun "uysal çocuk" olması gerektiğini bile savunanlar vardı. Mücadelemiz çetindi. Hiçbir zaman BMBP'dan çekilmeyi, kitlelerden uzaklaşmayı ve kahramanlık taslamayı aklımızdan bile geçirmedi. Kitlelerin politize seviyesini dikkate aldığımızda önümüzde yoğun bir mücadele olacağının bilincindeydik.

Gerek BMBP'da olan arkadaşlara, gerekse de işçi, yoksul köylü ve emekçilere, memur ve entellektüel kesimlere emperyalistleri adada daimi üs buldurmamaları için harekete geçme çağrısı yaptık. Ancak bu çağrılarımız emperyalizmden hala daha umut bekleyenler tarafından ret edildi.

13 Aralık 2002'de Kopenhag'da burjuvaların bir burjuva-emperyalist anlaşma imzalamadıklarını öğrendiğimizde kitle eylemlerinin artırılmasını savunduk. BMBP içinde "Ulusal Birlik ve Beraberlik" savunanlara karşı statükocuların kitle hareketi ile etkisiz kılınabileceğini ve burjuva emperyalist de olsa bir anlaşmayı elde edebilmenin yolunun da emperyalizme karşı halk güçlerinin birlikteliğinden başka bir seçenek olmadığını anlattık. Bunun için de barış güçlerinin burjuva-emperyalist bir anlaşma için dahi olsa daha da aktif olmaları gerektiği konusunda zorladık. Gerçekten de burjuva bir barışı dahi tırnaklarımızla söke söke bizim kazanmamızdan başka çaremiz olmadığını gerek barış yanlıları gerekse de kitleler anlamaya başladı ve 14 Aralık 2002'de BMBP'nun çağrısına uyarak meydanlarda toplandı.

Ancak BMBP içinde burjuva çıkarlar için manipülasyonu devreye koyan bazı örgütler, BMBP'nun güçlenerek kitlelerin sahipleneceği ve içinde doğrudan rol alacağı bir örgüt haline dönüşmesini her yöntemle engellemeye giriştiler. Partimiz iki cephede mücadele yürüttü. Bir yandan burjuva-emperyalistleri anlaşmaya zorlama diğer yandan da kitlelerin daha fazla politize olmasını ve kendi yerel örgütlerini yaratma girişimlerini engellemeye karşı savaşım...

14 Aralık 2002 eylemi ile kitlelerin statükoculara karşı kızgınlığının arttığını, terim yerinde ise "kefeni yırttıkları"na şahit olduk. Kıbrıs sorununun halka gerek dış güçler gerekse onların Kıbrıs'taki uzantıları tarafından yaratılmış bir sorun olduğunu hissetmeye başladılar. O güne kadar Kıbrıs sorununu "milli mesele" olarak ellerinde koz olarak tutanların nasıl yuhalandıklarını gördük. 26 Aralık 2002'de düzenlenen eylem, Kıbrıs tarihinde o güne kadar görülmemiş bir kitle katılımı sağlamıştı. Ok yaydan çıkmıştı. Kitleler, TC'nin ve Denктаş rejiminin onları temsil etmeyeceğini ilan ediyorlardı.

Kitlelerdeki dinamizme bağlı olarak Partimiz, 26 Aralık mitinginde kitlenin onayına sunulan Ortak Deklârasyon'un BMBP tarafından sunulmasını sağladı. Bu deklârasyonla kitleler Kıbrıs'ta barış olana kadar örgüt temsilcilerini ortak hareket etmeye çağırıyordu. Barış güçleri bu dönemde hala daha tek bir güç olarak birleşmemişlerdi. Burjuva-emperyalist barıştan çıkarı olan büyük burjuvalar ve irili ufaklı tüccarlar örgütü KTTO, BMBP'nun 26 Aralık 2002 tarihindeki eylem çağrısına katılmamayı tercih etmişti.

26 Aralık 2002 eyleminin ardından Partimiz, BMBP'nda, Platformun kendisini hem kitlelere hem de tüm dünyaya Kıbrıs Türk halkının temsilcisi olduğunu ilan etmesi gerektiğini savundu. Siyasi partilerin de Denktaş'ın oluşturduğu danışma kurulunun toplantılarına katılmaması için yoğun çalışmalar yürüttü. Ancak TKP'nin ikinci noktada tavır takınmasına karşın CTP hala daha Denktaş'ı ikna edebileceğine inanıyordu.

Elye'de (Doğancı) kendiliğinden gelişen bir Barış Ateşi yakma eylemi yapıldı. Partimiz kitlelerin bu eylemliliğini teşvik ederek Barış Ateşi yakma eylemlerinin muhteşem bir şekilde yaygın hale gelmesine aktif olarak katıldı. Şehirlerin yanı sıra köylerde de kitleler barış için harekete geçmişlerdi.

Tüm bu gelişmeler ışığında 28 Şubat 2003 tarihinde yapılan mitingde kitleler, TC ve Denktaş rejiminden şöyle veya böyle bir burjuva anlaşma imzalamalarını talep ettiler. TC ve Denktaş rejimi ise oyalama taktiği ile kitlelerin bu hareketliliğinin söneceğini umuyordu.

10 Mart 2003 Lahey Zirvesi'nden de sonuç alınamayınca, kitleler gasp edilen referandum hakkını hayata geçirmek için 25 Mart 2003 akşamı Elye'de referandum eylemi yaptılar. Rejim bu eylemin Barış Ateş'leri eylemleri gibi yaygınlaşacağını bilincinde hareket ederek eyleme katılanlara saldırdı. Oy sandığını korumaya çalışan BMBP üyelerini tutukladı. Kitlelerin, barış yanlılarının tutuklanmalarına karşı polis karakolu önünde onlara sahip çıkması yaşanmaya değerdi.

Bazı barış güçleri gelişen bu olaylar karşısında hala daha kitlelerin gerisinde bir tavır sergiliyorlardı. Kitlelere önderlik etme yerine kitleleri frenleme çalışmaları yürütüyorlardı. Girne'de yapılan referandum eyleminde BMBP'den bazı örgütler rejimin koruyucuları ile anlaşarak kitlelerin oy kullanılmasını yasakladılar. Kitle hareketinden ödü kopanların kitlelerin nelere muktedir olduğunu çok iyi bilenlerden başka bir şey yapmaları beklenemezdi zaten.

Değerli dostlar, yoldaşlar,

Kasım 2002 ile Mart 2003 dönemi, aynı zamanda burjuva reformların dahi ancak ve ancak işçi sınıfının devrimci mücadelesinin yan ürünü olabileceği, Kıbrıs'ta tüm halkın birleşerek,

olaya el koyarak, Bu Memleketi Biz Yöneteceğiz, yoksa sorunlarımız çözülmez fikrinin kitleler saflarında, ivme kazanması dönemi idi. Bu Kitlesele mitingler, barış ateşleri eylemleri sadece burjuva görüşmeciler üzerinde bir baskı aracı olarak kalırsa, kitleler bu muazzam potansiyeli harcadıkları dönemde amaçlarını elde etmek için bağımsız olarak örgütlenmezse, somut olarak bu anlaşmayı yapmayı üstlenecek bir örgütlenme ve temsilciler kadrosu oluşturulmazsa başarıya ulaşamaz. Bu faaliyetlere katılan kitleler tarafından seçilen, ve anlaşmayı yapmayı üstlenecek olan temsilcilerce oluşturulacak Barış Konseyi olmazsa başarıya ulaşamaz. Bu dönem, bu reformun, bu anlaşmanın bile yukarıdaki nedenlerden dolayı imkansız olduğu fikrini kitleler saflarında yayma imkanlarımızın katlanarak büyüdüğü bir dönem oldu. Kitleler kendi pratikleri üzerinden önerilerimizin doğruluğunu gördüler. Statükocu önderlerle ve yöntemlerle sonuç alınamayacağını gördüler. Kendi temsilcilerine sahip olmazlarsa, onları iktidara getirmezlirse burjuva şartlarda bile bir iyileşmenin, anlaşmanın imzalanmasının imkansızlığını gördüler. Kitleler içinde tansiyon yükseliyordu. BMBP'nda yer alan KSP dışında hiçbir örgüt geleceğe dönük siyaset üretecek durumda değildi. Hatta bazı kesimlerde yenilgiyi kabullenme bile gözlemlenmişti. BMBP ismen varlığını sürdürüyordu. Çalışmaları ise demeçlerle kısıtlı idi. Tansiyonun yükseldiğini çok iyi gözlemleyen rejim 23 Nisan 2003 tarihinde sınır kapılarını açmak zorunda kaldı.

Kitlelerin yığın hareketi sayesinde böyle bir talebin gerçekleşebileceğini Partimiz programına aylar önce koymuştu. Böyle bir talebi öne attığımızda da barış yanlıları bazı çevreler bu talebin imkansız bir talep olduğunu savunmuşlardı. Mücadelemiz, gelinen aşamada hangi taleplerin mümkün hangi taleplerin ise imkansız olduğu herkes tarafından görülmektedir.

Yoldaşlar,

Seçimleri Referanduma Dönüştürme ve BDH Süreci Partimiz kitlelerin nabzını doğru bir şekilde değerlendirdi ve 13 Mart 2003 tarihinde MK oybirliği ile bir karar aldı. Bu karar, 26 Aralık 2002 Mitingi'ndeki Ortak Deklârasyon temelinde Aralık 2003 yılında yapılacak olan genel seçimleri referanduma dönüştürmek için tüm barış yanlılarının tek bir liste ile seçime katılmaları yönünde idi. Partimiz bu karar ışığında faaliyetlerini yoğunlaştırdı, tüm barış yanlılarına "Barış ve Demokrasi Cephesi'nin" oluşturulmasını önerdi.

Ancak kitlelerin çıkarlarını değil de bazı çıkar gruplarının çıkarlarını savunan bazı siyasi çevreler binbir bahane ile böyle bir birliğin mümkün olamayacağını, hatta başarısız bile olacağını ileri sürdüler.

Partimiz yine de seçimleri referanduma dönüştürme mücadelesini yürüterek TKP, BKP, bazı sivil toplum örgütleri, ilerici ve demokrat bireyler ile Temmuz 2003'te Barış ve Demokrasi Hareketi'nin bir sivil inisiyatif olarak kurulmasına ön ayak oldu. Bu yaklaşımdaki amaç, hukuksal nedenlerle siyasi partilerde yer alamayacak kitlelerin bu sivil inisiyatif sayesinde BMBP döneminde bazı siyasi çıkarlar uğruna yaptırılmayan, dünya görüşü ne olursa olsun, Kıbrıs'ta hangi partiyi desteklerse desteklesin barış yanlısı kitlelerin oluşturacakları ve aktif olarak yer alacakları yerel örgütlerini yaratmak, bu yerel örgütleri geliştirerek kitle hareketinin ivmesini artırmak ve rejimin kitlelerden kaçındığı o referandumu gerçekleştirmek, statükoyu temellerinden sarsmaktı.

Kitlelere bir anlaşma elde edilmek istenirse bunun için birlikte bir cephe olarak çalışılması gerektiği fakat böyle bir burjuva emperyalist bir strateji sahibi partilerin birlikteliğe gelemeyecekleri bir kez daha ispatlanmış, bu stratejiyi elde etmenin önündeki engelin KSP olmadığı kitleler tarafından görülmüştü.

Seçim süreci aylar önceden başlamıştı. Partimizin hiçbir seçim tecrübesi olmaması en zayıf noktamızdı. Ancak bugün böyle bir zayıf noktamız olduğu söylenemez. Seçim sürecinde "BDH'nın zaferi KSP'nin zaferidir" inancıyla hareket ettik. KSP olarak kitle taban çalışmasını hakkı ile yerine getirdiğimiz söylenemez. Seçimleri Partimizin siyasetini yayma ve kitle tabanı ile bağlar yaratarak onları güçlendirme aracı olarak algılayamadık. Bu dönemde BDH içerisinde bir dizi entrikaların dönmesini görmemize karşın buna karşı hakkıyla mücadele verdiğimiz söylenemez. Partimiz tüm kadrolarını BDH'ya çekerek seçim çalışmasına dört elle sarıldı. Bu dönemde tam bir eylem partisi haline geldik.

BDH'nın daha da gelişmesi için olanaklarımız, BMBP'na kıyasla daha fazlaydı. BDH içerisinde yer alan birey ve sivil toplum örgütleri ile iyi bağlarımız olmasına karşın onlarla koordineli bir şekilde çalışma yürüttüğümüz söylenemez. Partimizin ittifak içinde olduğumuz burjuvazinin her türlü kurnazlığına karşı daha da uyanık olması gerekmektedir. Nitekim seçimlerden sonra burjuva ortaklarımızın bizleri BDH'dan dışlama girişimlerine karşı çok yönlü bir çalışma

yürütemedik. “Birliği bozan biz olmayalım” mantığı ile Akıncı takımının bize karşı giriştiği kampanyaya karşı sistemli bir program çerçevesinde çalışamadık. Tabir yerindeyse “saldırı yerine savunma”yı tercih ettik. Yoldaşlar bir çoğunuzun hatırlayacağı gibi Nisan 2003-Aralık 2004 dönemi ayrıca bazı barış güçlerinin kendi burjuva çıkarları uğruna kitlelerin onayladığı 26 Aralık Deklârasyonu'nun ayaklar altına alındığı bir dönemdir. Bu dönemde kitlelerin Nisan 2003'e kadar TC ve Denктаř rejimlerine burjuva-emperyalist bir barış konusunda dahi güvenmediklerini ilan etmelerine karşın “TC ile beraber Kıbrıs sorununu çözme” siyasetini savunanlar emperyalizmin siyasetine teslim olduklarını açıkça sergilediler.

Aralık 2003 seçimleri barış yanlılarına olduğu kadar statüko için de bir referandumdu. Bu referandumda barış yanlıları her türlü müdahaleye rağmen, TC'nin bir dizi sözcülerinin adayı karış karış dolaşarak barışa karşı propaganda yapmalarına rağmen, %52.5 oranında bir oy topladı. Bu seçim-referandumu barış yanlıları kazanmıştı. Ancak mecliste gerekli sandalye sayısını oluşturamadı. Meclis kilitlenmişti ve rejim bu durumu kullanarak kitlelerin dinamizmini söndürmek için saldırıya geçti. Ortaya çıkan seçim sonucu durum TC iktidarının planlı çalışması ve manipülasyonunun sonucu olup, Kıbrıslı Türk halkın gerçek iradesini, tüm diğer seçimlerde olduğu gibi, yansıtmamaktaydı.

Referandum Süreci

BDH'dan dışlandığımız dönemde burjuva-emperyalist plan hala daha görüşülüyordu. Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist bir anlaşmaya kesin gözüyle bakanlar, Mayıs 2004 sonrası için dereyi görmeden paçaları sıvadılar. Partimiz ise bu dönemde burjuva-emperyalist bir anlaşmanın dayatılacağından hareket ederek referandum çalışmalarında Kuzey'e konsantre oldu. Kitlelere kendi tecrübeleri ile bunu görmeleri için CTP-DP hükümetinin “Kıbrıs'ta 1 Mayıs 2004'e kadar Çözüm” programına destek verdi ve diğer barış yanlısı partileri de bu hükümete destek vermeye çağırıldı.

Partimiz Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist bir barışın kendiliğinden gelmeyeceğini, kitlelerin radikal eylemleri ile burjuvaların buna zorlanabileceğini ilan ettiği halde, görüşmelerin sürdüğu Ocak-Mart 2004 dönemde Güney Kıbrıs'ta buna yönelik çalışmalarını tam anlamı ile ihmal etti. AKEL'in böyle bir anlaşmayı kabul edeceğini

varsaydı. Ancak referandumun son haftasında durumun ne kadar vahim olduğu herkes tarafından görüldü.

Emperyalistler Kıbrıs'ta arzu ettikleri bir referandum sonucunu elde ettiler. Eskiden, emperyalizm şartlarında milletler arası ilişkilerin barışçıl, eşitlikçi, özgürlükçü ve milletler arası dayanışmaya dayanan bir çözümünün imkansızlığını ilan ettiğimizde, milli bir sorun olan Kıbrıs sorununun çözümü için Kıbrıs'ta emperyalist zincirin kırılmasının zorunlu olduğunu ilan ettiğimizde pek dikkate alınmıyorduk. Şimdi, "BM Çatısı altında, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisinin somut şekli BM tarafından Annan Planı olarak ortaya konduktan sonra, bu planın burjuva-emperyalist karakteri bariz olduktan sonra, ama yine de burjuva-emperyalist partiler bu anlaşmayı dahi yapamadıktan sonra dikkate alınmaya başladık. Bu tespitimizin, bu burjuva stratejinin imkansızlığı tespitimizin doğruluğu devrimciler, hatta reformcu çalışmaya adapte olmuş parti, sendika ve kitle örgütü üyeleri ve önderleri saflarında kabul edilmiştir. "BM Çatısı altında, federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisi iflas etmiştir. Bu stratejiyi hala daha savunanlar, özellikle son dönemde bunu Kıbrıs'ta Türk ve Yunan milliyetçiliğini körükleyen bir araç olarak kullanmaktadır. Bu stratejiyi hala daha savunanlar, Kıbrıs'ta milli temelde bölünmüşlüğü kalıcılaştırmaya yönelik bir strateji olduğunu itiraf etmek istememektedirler. Bu stratejiyi hala daha savunanlar, Kıbrıs'ta yeni milli çatışmalara zemin hazırlamaktadırlar. Yoldaşlar, Referandum sonrası ortaya çıkan sonuç ne anlama gelmektedir?

Referandumda Kıbrıslı Türk halk evet, Kıbrıslı Rum halk hayır demekle Annan planı temelinde bir çözüm reddedilmiş oldu. Bundan sonra Kıbrıs sorununda burjuva temelde bir çözüm yolunda izlenecek tutumu belirlemek için gerek Kıbrıs halkının gerekse Annan planı temelinde Kıbrıs'ta çıkar beklentisi içerisinde olan emperyalist güçlerin konumlarının belirlenmesi gerekmektedir. Burjuva çözüm girişimleri karşısında takınılacak tavrın, partinin çözüm konusunda temel politikası olan AEBCH politikası ile uyum ve bu hedefe hizmet eder bir tavır olması gerekmektedir. Öncelikle, yaşanan referandum sürecinde ortaya çıkan şu gerçeği tespit etmek gerekmektedir. Annan planı felsefesi açısından bakıldığı zaman iki tarafta da ayrı ayrı referandumların yapılması, gerek planın gerekse referandumun pratik yansıması olarak tüm sürecin bölücü ve ayrılıkçı bir içeriğe sahip olduğu ortaya çıkmaktadır. Her iki toplumda da ister evet taraftarı, isterse hayır

taftarı olsun, tüm siyasi kesimler "kendi halklarını" ikna etmeye çalışmışlar, "kendi toplumlarının" çıkarları gereği ne yapılmasının propagandasını yapmışlardır. Tüm Kıbrıs'ın veya tüm Kıbrıs halkının çıkarları tamamen gözardı edilmiştir, tüm Kıbrıs halkına yönelik bir propaganda ve örgütlenme çalışması yürütülmemiştir. Dolayısıyla da ayrı ayrı bir propaganda sürecinin sürdürülmesi bu bölücülüğü pekiştirmiştir. Referandumdaki evet/hayır sonucu ve referandumdan sonra yaşanan ve halen yaşanmakta olan şovenizmin etkisi altındaki ayrılıkçı politik ortam bu tespitin somut göstergesidir.

Kıbrıslı Türk halk açısından bakıldığında, Kıbrıslı Türk halk 18 Temmuz 2000 tarihinde ilk kez ortaya koyduğu TC egemenliğini ve işgali ret, bu memleket bizim, biz yöneteceğiz iradesinin, demokrasi ve özgürlük isteğinin yansıması olarak, tüm olumsuzluklarına karşın, Annan planına evet demiştir. Kıbrıslı Türk halk bu iradesinin ve isteğinin, bugünkü konjonktürde gerçekleşebilmesi için Kıbrıs sorununa, Annan planı gibi bir çözümün gelmesi ile mümkün olacağına inanmıştır, inandırılmıştır. Kıbrıslı Türk halk, evet derken, ortak vatana, eşit siyasal ortaklığa, birleşik Kıbrıs'a evet demiştir.

Kıbrıslı Rum halkın çoğunluğu planı reddetmiştir. Kıbrıs Rum siyasi liderliği Annan planının ortaya çıktığı Kasım 2002 tarihinden referandum gününe kadar planın halk kitleleri tarafından tartışılmasına fırsat ve olanak vermemiştir. Buna AKEL liderliği de dahildir. Referandumda sunulan planın 5. versiyonu Rum halkını hayır demeye provoke edecek bir biçimde revize edilmiştir. Kıbrıslı Rum halkın "hayır"ına etki eden en önemli unsur, Kıbrıs Rum burjuvazisinin Kıbrıs Cumhuriyeti iktidarını paylaşmak istememesidir. DİSİ evet oyu verme kararı almasına rağmen kendi taraftarına da tam olarak sahip çıkmamıştır. AKEL liderliği Tassos Papadobullos'un peşine takılmıştır.

TC egemenleri evet'i desteklerken, diğer taraftan Kıbrıslı Rumların hayır demeleri için gerek planın değiştirilmesi ve 5. versiyonun çıkması, gerekse Güvenlik Konseyi'nde Rusya'nın vetosu için çaba harcamışlardır. TC'nin Kıbrıs yaklaşımını belirleyen uluslararası emperyalizmin Ortadoğu politikası ve TC'ye burada biçilen rolüdür. ABD ve AB emperyalistleri, Kuzey Kıbrıs'ta çıkan evet oyu ile bir çırpıda TC'yi Kıbrıs'ta işlediği ve halen işlemekte olduğu suçlardan aklamışlardır. Böylece de TC'nin AB'ye giriş için önünde duran bir engel sözde ortadan kaldırılmıştır.

İngiliz emperyalistleri her zaman için bölünmüş bir adadan yana olmuşlardır. Üslerinin varlığının garantisi olarak bölünmüş bir adayı görmektedirler. Çözumsuz ve kuzeyi işgal altında bir ada işlerine gelmektedir. Annan planı ile gelecek bir çözümde (ki planın hazırlayanları arasında kendileri de vardır) ise üslerini meşrulaştırmakta ve diğer garantörlerin de garantisini almaktadırlar. Ancak İngiliz emperyalistlerinin, bundan sonraki süreci Annan planının da gerisine taşımak için bir çaba içerisinde oldukları rahatlıkla gözlenmektedir. Her platformda, "Kıbrıslı Türklere uygulanan izolasyonların kalkması gerektiğini" gündeme getirmektedirler. Fakat bu konuda somut hiçbir şey yapmayıp suçu engel çıkaran Rumlara atmaktadırlar. Dolayısıyla da bu konu etrafında gerek Kıbrıslı Rumlar gerekse Kıbrıslı Türkler arasında birbirlerine karşı gerginliği ve şovenizmi körüklemektedirler.

ABD için, TC'nin Kıbrıs'tan taviz vermeden, asker çekmeden, Kıbrıs'taki egemenliğine hiçbir zarar gelmeden AB'ye giriş sürecinde önünün açılması en iyi sonuç olarak görülmektedir. ABD emperyalistleri kuzeyden referandumda evet sonucunun çıkması için her türlü propagandayı yürütmüşlerdir. İngilizlerle birlikte referandumda hayır diyenin cezalandırılacağını, Kıbrıslı Türkler evet dedikleri oranda, anlaşma olmasa dahi ekonomik ve siyasi izolasyonlarının kaldırılacağı yönünde propagandalarını sürdürmüşlerdir. Bu yaklaşım da onların esas sorunlarının Kıbrıs sorununun kapsamlı bir çözümü olmadığını, fakat TC'nin gerek Ortadoğu'da yükleneceği rolde, gerekse AB ilişkileri bağlamında önünün açılması olduğunu ortaya koymaktadır.

Referandum sonrası yaşanan süreci belirleyen yine emperyalist güçlerin aldığı pozisyon olmuştur. Kuzey Kıbrıs'ta hükümetteki koalisyonun büyük ortağı CTP, TC'de hükümetteki AKP ile uzlaşma ve işbirliğine girmiştir. TC'nin AB'den gün alma tarihi olan 17 Aralık 2004 tarihine kadar Kıbrıs sorununda herhangi bir adım atmama politikası gütmektedirler. Aynı zamanda, Kıbrıs sorununa kapsamlı bir çözüm bulunmadan uygulama alanı bulması çok güç olan ve bir Anglo-Amerikan planı olan "Kıbrıslı Türkler üzerindeki izolasyonun kaldırılması" politikası yürütülmektedir. İzolasyon olarak adlandırılan kısıtlamalar tamamen işgal olgusunun bir sonucu olup, tamamen BM ve AB hukuku temelleri üzerinde oturmaktadır. İzolasyonların kaldırılması demek BM ve AB'nin kendi hukuklarını inkar etmeleri, işgal hukukunu tanımaları demektir. Gerek BM'nin gerekse AB'nin kendi hukuklarının bugüne dek sayısız kez çiğnenmesine göz yumdukları veya bunun sonuçlarına katlandıkları

bilinen bir gerçektir. Emperyalistlerin hukuku kendi işlerine geldiği gibi kullandıkları, kendi hukuklarını ihlal etmekten çekinmedikleri bir gerçektir. Ancak, görünen o ki, şu anda Ortadoğu'da yaşanmakta olan hegemonya dalaşında ve dolayısıyla da burjuva hukuk katliamı ortamında, Kıbrıs sorununda taraf olan ve aynı zamanda da AB üyesi olan Kıbrıs Cumhuriyeti ve Yunanistan'a rağmen bu tip hukuk ihlallerine yeltenip bu alanda yeni cepheler açmak kendilerine daha büyük sorunlar çıkarabilir.

AKP-CTP ittifakı bunları bile bile, ve hatta TC'nin de bizzat kendinin uygulamak zorunda olduğu kısıtlamaları kaldıramayacağını bile bile, yine de izolasyonların kaldırılması politikasını sürdürerek, açıkça bir yandan çözüm iradesini ve vizyonunu halkın gündeminden çıkardılar, halkı sanal beklentiler içerisine soktular, diğer yandan izolasyonların kalkması önünde engel olarak Kıbrıslı Rumları göstererek sürekli bir şekilde şovenizmi tırmandırıyorlar. CTP bunu Denктаş ve işgal güçleri ile birlikte yapmaktadır. Beklentileri gerçekleşmeyen halk kitlelerini işgal rejiminin ve onun yerli uşaklarının milliyetçi propagandasına açık hale getirdiler.

Kıbrıs Rum burjuvazisi ise, Kıbrıs Cumhuriyeti'nin AB'ye girmesinden sonra, sorunu zamana yaymaya ve sorunu, hukuki bir sorun olarak gündemde tutarak, AB hukuku içerisinde arzuladıkları bir çözüme ulaşmaya çaba göstermektedir. Kıbrıs Cumhuriyeti'ne ve iktidarlarına zarar gelmeden Kıbrıslı Türklerin bireysel haklara sahip vatandaşlar olarak AB üyesi Kıbrıs Cumhuriyeti'ne katıldıkları bir yapı üzerinde çaba harcadıkları görülmektedir. Bu bağlamda, gerekli tavizleri koparabilmek ve mesafe alabilmek için, TC'nin AB'den gün alma sürecini bir pazarlık sürecine dönüştürmeye çalışmaktadır. Genel olarak Kıbrıs sorunu, özel olarak da Kıbrıslı Türk halk TC ve Kıbrıs.Rum burjuvazisi arasında bir rehine ve pazarlık öznesine indirgenmiştir.

Bu çerçevede içerisinde Partimiz nerede durmaktadır?

Ne yapılması gerekmektedir?

KSP'nin Kıbrıs sorununa yönelik çözüm stratejisi açık ve nettir. Sorunun yaratıcıları, emperyalistler ve onların yerli uşakları sorunu bir barış ile taçlandırarak şekilde çözemezler. Emperyalistler ve onların yerli işbirlikçileri adada alaşağı edilmediği sürece barışçı bir çözüme ulaşamaz. Bu nedenle emperyalizme karşı anti-

emperyalist bir mücadele verilmesi ve bu mücadelenin sonunda anti-emperyalist bir hükümetin kurulması gerekmektedir. Bunun aracı tüm Kıbrıs anti-emperyalist demokrat güçlerinin, işçi sınıfının önderliğinde oluşturacağı AEBC'dir.

Ancak KSP yukarıda da izah edilen nedenlerden dolayı Annan planını desteklemiştir. KSP Annan planının emperyalist bir plan olduğunu, bölücü bir plan olduğunu tüm referandum propagandası sürecinde söylemesine rağmen, bu referandumların emperyalist bir oyun olduğunu, bölücü olduğunu fark edememiş ve propaganda eylemlerini sadece kuzeye yönelik yürütmüştür. Referandum sonucu ve ortaya çıkan durum, KSP'nin bu noktada siyasi bir hata yaptığını açığa çıkarmıştır.

Bu hatanın en erken bir zamanda giderilebilmesi için, güneydeki hayır cephesinin en güçlü sol siyasi örgütü AKEL ile derhal temasa geçilip AKEL'e bir mektup gönderilmiştir. Bu mektupta KSP, referandumdan hemen sonra kutlanacak olan 1 Mayıs'ın ortak örgütlenmesi ve böylece de ortak vatan yaratmak için gereken ortak mücadelenin temellerinin atılmasını önermiştir. AKEL bu öneriye yanıt vermedi. Daha da ötesi, 1 Mayıs'ın herhangi bir şekilde ortak kutlanmasına da onay vermeyerek, şovenizme ve milliyetçiliğin tırmandırılmasına prim vermiştir.

Kuzeyde ise, CTP-DP koalisyon hükümetinin kriz içerisine girmesi nedeniyle gündeme gelen erken seçim ortamında, BKP ve TKP KSP'ye ortak bir mücadele platformu önerdiler. Yapılan temalar sonucunda bu önerinin seçimlere endeksli bir girişim olduğu ortaya çıktı. KSP böyle bir girişimin, yani sadece kuzeye ve KKTC'ye endeksli bir girişimin, referandumdan sonra gerek kuzeyde, gerekse güneyde yükselen şovenizme ve giderek ayrılıkçılığa hizmet ettiğini vurgulayarak reddetti. KSP karşı öneri olarak, BKP ve TKP'ye tüm Kıbrıs barış güçlerinin bir barış platformu içerisinde ve çözüm hedefi ile örgütlenme çalışmasını sundu. Seçimlerin de bu hedef ve strateji içerisinde değerlendirilmesini ve ona göre bir eylemliliğe girilmesini önerdi. Aralık 2003 seçimlerinde birlikten kaçan CTP'nin de bu birliğe zorlanması ve tüm barış yanlılarının ortak bir liste ile seçimlere girmesinin sağlanması için çalışma yapılmasını önerdi. Ancak bu öneriler kabul görmedi. Özellikle TKP, TKP-BG modeli bir örgütlenme ile seçimlere gireceğini vurguladı. Temalar bu şekilde noktalandı.

KSP "Tüm Kıbrıs Çözüm ve Barış Platformu"nu her platformda dile getirdi ve bu konuda ortaya konan çabalara katılarak katkıda bulundu. Gençlik birimi Kıbrıslı Rum siyasi partilerin gençlik örgütleriyle, özellikle de EDON ile temaslarını düzenli olarak sürdürdü ve sürdürmektedir. Her ay, ayda bir Ledra Palace'ta gerçekleşen siyasi parti temsilcileri toplantısına düzenli olarak katılmaktadır. Referandum sonrası toplantılarda "Barış Platformu" oluşumu ile ilgili konu sürekli olarak gündeme getirilmektedir. AKEL heyetinin Eylül ayında KSP'ye yaptığı ziyarette de bu konu gündeme getirilmiştir. Kuzeydeki örgütlerle ilişkilerde, özellikle de BMBP düzeyinde, tüm Kıbrıs çapında örgütlenme ve hatta BMBP'nin tüm Kıbrıs'ın platformu haline dönüştürülmesi görüşü sürekli olarak gündemde tutulmaktadır.

Son dönemde, KSP AEBCH politikasını gündeme getirmiştir. BM gözetiminde, iki bölge, iki toplumlu AB üyesi federal Kıbrıs çözüm modeli gelinen aşamada iflas etmiştir. KSP bunun iflas edeceğini aylar öncesinden tespit etmişti. Bu modelin alternatifi AEBC Hükümeti'dir. Bu politika doğrultusunda adım atabilmenin en iyi yolu tüm Kıbrıs demokrasi güçlerinin örgütlenmesidir. Bu örgütlenmenin önder gücü işçi sınıfı ve öncü gücü de KSP olmalıdır. Tüm Kıbrıs çapında örgütlenmiş ve yerel örgütleri olan bir BMBP tipi örgütlenme AEBC'nin çekirdeğini oluşturabilir. Tüm Kıbrıs çapında BMBP sadece anti-empyralist bir mücadelenin yükseltilmesini sağlamayacak ayrıca da bu tür bir örgütlenme çalışması KSP'nin kitleler arasında örgütlenmesi bakımından da çok değerli ve önemli bir fırsat daha yaratacaktır.

Yoldaşlar,

Otuz yıldan beridir, BM gözetiminde iki bölge, iki toplumlu federal Kıbrıs'ı savunan siyasi güçlere bir araya gelerek bu sloganın gereğini yerine getirmelerini ve inisiyatifi ele alarak, çok şikayet ettikleri dış karışmacılığa fırsat vermeyerek, BM ilkeleri çerçevesinde bir çözüme varmaları çağrısını defalarca yaptık. Bu güçlerin varacağı sonuca kayıtsız şartsız destek vereceğimizi defalarca vurguladık. Ancak bugüne kadar ne Kıbrıslı Türk, ne de Kıbrıslı Rum siyasi güçlerden bu doğrultuda bir çaba veya girişim görülmemiştir. Görülemeyeceği de bilinen bir şeydir. Çünkü bu güçler, çözümü sadece sözde gündeme getirmektedirler. Gerçekte adada var olan statükonun dayattığı rejim veya rejimlerle entegre olmuşlardır. Yani kuzeydekiler işgal rejimi ile uzlaşmış ve

bütünleşmişlerdir. Güneydekiler de bölücü ve ayrılıkçı Kıbrıs Cumhuriyeti rejimi ile aynı şekilde bütünleşmişlerdir. Varlıkları ve çıkarları bu düzenin ve dolayısıyla da emperyalist sistemin adadaki varlığı ile kader birliği içerisinde. Dolayısıyla da bu güçlerin çözüm için herhangi bir hareket içerisinde girebilmeleri için halkın radikal eylemsel baskısını hissetmeleri gerekmektedir. Halk çözüm iradesini aktif bir biçimde ortaya koymadığı veya koyamadığı sürece böyle bir çözüme de ulaşılamaz.

KSP önümüzdeki dönemde stratejik hedefini öne çıkaran politikaları ortaya koyacaktır. Taktiki olarak, partinin örgütlenmesi ve kitleleşmesi, halk kitleleri arasında statükonun ve emperyalist sistemin teşhiri açısından Kıbrıs sorununun çözümüne yönelik her türlü girişimi destekleyecek gerekli görüldüğü yerde de aktif rol alacaktır. Ortak vatanın, birleşik halkın yeniden yaratılması hedefine yönelik her türlü eylemi gerçekleştirecek, katılacak ve katkı koyacaktır.

Geleceğe Dönük Çalışmalar

Geçtiğimiz dönemde Kuzey'deki çalışmalarımızı yukarıda açıkladığımız çerçevede yürüttük. Güney'de de sınırların açılması ile çalışmalar başlatıldı. Partimizin işçi sınıfını partisi olarak gelişmesi ancak ve ancak işçi sınıfı içerisinde örgütlenmeden geçer. Bu olguyu bilmemize karşın, açık bir şekilde itiraf etmeliyiz ki işçilerin en fazla yoğun olduğu bölgelerde çalışmamızı yoğunlaştırmamız gerektiği olgusu hakkı ile yerine getirilemedi. Çalışmamızın merkezine burjuva bir barışın elde edilmesini koyarak burjuva reformların, burjuva iyileştirmelerin ancak ve ancak işçi sınıfının devrimci mücadelesinin yan ürünü olabileceği *ML* aksiyomunu hayata geçirmede hala daha sorun yaşıyoruz. Bu çalışmalardaki sorunlar bu alandaki çalışmaları yürüten kadroların bizim reform çalışmalarımızın ne anlama geldiğini tam anlamıyla kavramamalarından kaynaklanmaktadır.

Önümüzdeki dönemde reform çalışmasına ağırlık vererek tüm Kıbrıs'ta işçilerin ortak örgütlenmesine konsantre olunması gerektiği inancındayız.

Değerli dostlar, Yoldaşlarım, İki yıllık kısa tarihimiz, sizlerin sınırsız özverileriyle doludur. Sizlerin KSP'yi var eden inancınız ve gücünüz gelecekteki mücadelemizin en büyük güvencesidir.

Yoldaşlar,

Karayüzlerin, eli kanlı katillerin, halkların kanıyla beslenen hainlerin propagandaları ne söylesen söylesin, ne yazarsa yazsın. Doğru olan sizlersiniz. Doğru olan Marksizm-Leninizm'in şaşmaz yoludur. Doğru olan KSP'nin siyasal mücadele perspektifidir.

Yoldaşlar, Siyasal mücadelede ustalaşmış burjuva sözcüleri bizlere "siz bir avuçsunuz, savunduğunuz fikirlerin artık ömrü geçti" diyorlar. Bu ustaca saldırılar onların yalanlarını, onların kan emici yüzlerini, onların çocuk katilleri olduklarını, insanlık düşmanı suç işlediklerini asla gizleyemez.

Ve biz bileceğiz ki yoldaşlar; Mutlak biz kazanacağız. Mutlak işçi sınıfı ve ezilen halkalar kazanacak. Bu mücadele er veya geç zaferle sonuçlanacak. İşte sizler, Sosyalistler, Kıbrıs Sosyalist Partililer, tarihin bu akışına kendi coğrafyanızda hız katmaktasınız. Bununla ne kadar övünseniz, ne kadar gururlansanız azdır.

Yaşasın, işçi sınıfının birlik mücadele ve zaferi!

Yaşasın, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti!

Yaşasın, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin Marksist-Leninist ışıklı yolu!

**KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
1. KONGRE KARARLARI
20 KASIM 2004**

1. BURJUVA ÇÖZÜM STRATEJİSİ VE KSP'NİN TAVRI

I. Partimiz Kıbrıs sorununa burjuva-emperyalist şartlarda bulunacak çözüm türlerini ortaya koymuştur.

Hemen hemen tüm partilerimizin savunduklarını iddia ettikleri "BM çatısı altında, burjuva temsilcilerin görüşmeleri üzerinden Federal, Birleşik ve AB üyesi Kıbrıs'ı elde ederek bu sorunu çözme" stratejisi de bu burjuva-emperyalist çözüm türlerinden biridir.

Partimiz bu stratejiye dayanarak yürütülen siyasetler üzerinden Kıbrıs sorununun çözülemeyeceğini ta başından ortaya koymuş ve bu yaşam tarafından kanıtlanmıştır.

II. Partimiz,

- a) Kuzey ve güneyin iki büyük sol partileri olarak AKEL ve CTP'nin de bu stratejiyi savunduğu,
- b) Bu nedenle halkımızın üstüne ölü toprağı örtüldüğü,
- c) Onların burjuvalar arası görüşmelerden bir sonuç alınmasını pasifçe beklemekten başka bir şey yapmadığı,
- d) Partimizin Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti stratejisinin kitlesel bir hareket haline gelmediği şartlarda, başta AKEL ve CTP olmak üzere tüm barışsever ve yurtsever partilerimize yukarıda değinilen kendi stratejilerine uygun olarak genel prensipler ötesinde somut bir plan ortaya koymalarını önermiştir.

Partimiz, kuzey ve güneyde, tüm ada çapında, ve hep birlikte halkımızın bu planı kendilerinin elde etmesi için birleştirilmesini, ülkenin kuzey ve güneyinde bu planı savunanların iktidarı için iş başı yapılmasını talep etmiştir.

Bu burjuva stratejinin Kıbrıs sorununu çözme aracı olmadığına yanında, halkımızı birleştirme aracı da olmadığı bu önerilerin reddi ile açıkça ortaya çıkmıştır!

III. Bu şartlarda, AKEL ve CTP'nin, ve bu stratejiyi savunan diğer partilerimizin stratejilerine uygun olarak yapmadıkları plan, BM tarafından Annan Planı olarak ileri sürüldüğünde, Partimiz yine

başta AKEL ve CTP olmak üzere tüm barışsever ve yurtsever partilerimizi bu planı olduğu gibi kabullenmeye, bu amaçla tüm ülke çapında bir birliğe davet etmiştir. Bu birliğin ülkenin Kuzeyinde oluşturulmasında, BMBP'unun kurulup halkımızın aktif siyasete katılmasında şerefli bir rol oynamıştır.

IV. Burjuva emperyalist şartlarda bir reformu gerçekleştirmenin bile ancak ve ancak halkımızın kitlesele ve devrimci çabalarının ürünü olabileceğini ortaya koyan partimiz, bu yönde Kuzeyde oldukça başarılı bir çalışma yürütmüş olmasına rağmen, tüm ülke çapında bunu başaramamıştır.

Tüm bunları, ve partimizin ve halkımızın bu alanda yürütülen tüm faaliyetlerini göz önüne alan bu Kongre:

1. Partimizin stratejisinin Kıbrıs sorununun çözümü için tek çözüm önerisi olduğunun haklılığının teorik ve pratik olarak ispatlandığına;
2. Başta AKEL ve CTP olmak üzere "BM çatısı altında, görüşmeler üzerinden Birleşik, Federal ve AB üyesi Kıbrıs" stratejisi ile Kıbrıs sorununu çözme iddiasında olan partilerimiz bir araya gelmeli ve ister Annan Planı, ister uygulama güvencesi verilmiş Annan Planı, ister değiştirilmiş bir Annan Planı, veya kendi aralarında anlaşacakları tamamıyla yeni bir planla temelinde ortaya çıkmalıdırlar.

Bunun elde edilmesi için kuzey ve güneyde tüm halkımızı birleştirmeyi, örgütlemeyi ve harekete geçirmeyi üstlenmelidirler.

Aksi takdirde, partimiz, adanın birleştirilmesine hizmet etmeyecek ve dolayısıyla da bölünmesine yarayacak herhangi bir çalışmaya katılmayı ret edeceğini, yani; bu çerçevenin oluşturulması için tüm ülkede Bu Memleket Bizim Platformu türünde ortak bir örgütlenmenin oluşturulmasına hizmet etmeyecek ve sadece kuzey veya sadece güneyle sınırlı tutulacak çalışmalar içinde olmayacağını ilan eder.

Seçilecek MK'ne daha önceki MK'nın uyguladığı taktiksel yaklaşımları, yukarıdaki çerçevede, ve değişen şartları dikkate alarak uygulamaya devam etme görevini verir.

* * *

2. DÜNYA'DA DURUM

-I-

Bu kongre

1. Gerek şirketler olarak tekellerin, gerekse onların yönettiği devletler olarak emperyalist devletlerin, ve bunlar arası ilişkilerin Lenin tarafından ortaya konan genel eğilimlerin geçerliliğini koruduğunu, dolayısıyla da tekellerin ve emperyalist devletlerin bugünkü faaliyetlerinin ve ilişkilerinin ancak ve ancak bu eğilimlerin doğru bir kavranışı temelinde doğru bir şekilde belirlenebileceğini;

2. Gerek komünizmin kurucusu olarak proletaryanın, gerekse burjuvazinin emperyalizm tarafından ezilen milletlerin, ve bunlar arası ilişkilerin Lenin tarafından ortaya konan genel eğilimlerin geçerliliğini koruduğunu, dolayısıyla da proletaryanın ve ezilen milletlerin bugünkü faaliyetlerinin ve ilişkilerinin ancak ve ancak bu eğilimlerin doğru bir kavranışı temelinde doğru bir şekilde belirlenebileceğini karar altına alır.

-II-

Bu Kongre, 1917 Büyük Ekim Sosyalist Devrimi sonrası, Lenin'in Dünya proletaryasının artık SSCB nezdinde bir anavatanına sahip olduğu, dünya proletaryasının dünya çapındaki çıkarlarının korunmasında SSCB'nin korunması ve güçlendirilmesinin uygulanacak taktiklerde temel alınması gerektiği öğretisini unutmayan bu kongre, Lenin ve Stalin'in SSCB'nin esas olarak 1953 Yüce Sovyetleri toplantısı ile yenilgiye uğratıldığının, bu yenilginin kesinleştiğinin bilincindedir. Bu sonuç, Lenin'in Sovyet Düzeni ve Dünya emperyalizminin yan yana varlığının uzun süremeyeceği, birinin diğerini alt etmesinin zorunlu olduğu tespitinin bir doğrulanması olduğunu da bilince çıkartır.

-III-

1. Bugün, tekeller ve emperyalist devletler arası ilişkilerde, ABD hegemonyası devam etmektedir. Bu hegemonya Britanya ile mevcut işbirliğiyle pekiştirilmektedir.

Bu çerçevede, ekonomik olarak gerek mali alanda, gerekse başta petrol olmak üzere ham madde kaynaklarının kontrolünde, ekonominin yanında siyasi-diplomatik ve askeri alanda bu iki gücün birlikte oluşturdukları tekel ve üstünlük, diğer büyük emperyalist güçlerin başta ABD olmak üzere bu iki güç tarafından kontrolünü de mümkün kılmaktadır.

Bu hegemonyaya karşı AB'de başını Fransa'nın çektiği Fransa-Almanya ittifakı ve İtalya, doğuda Japonya daha hala yetersiz ve güçsüz kalmaktadır. Bu hegemonyaya uymak zorunluluğundan kurtulamamaktadır. Önümüzdeki kısa dönemde de kurtulamayacaktır.

Yani, ve her ne kadar tüm büyük emperyalist güçler arasında çıkar çatışmaları ve bu temelde hegemonya mücadelesi mevcutsa da, ve bunun belirtileri hem tekeller arası işbirliği ve mücadelede, hem de bu büyük güçler arası siyasi, diplomatik ve askeri alanda yürütülen mücadelelerde görülmekte ise de, şu anda ve önümüzdeki kısa dönemde ABD-İngiltere şer ittifakının emperyalist dünyada oluşturduğu hegemonya sarsılarak da olsa devam etmekte, diğer emperyalist güçler buna boyun eğmeye mecbur kalmaktadırlar. Ve bu boyun eğiş içinde, dünyanın büyük emperyalist güçler tarafından soyulması siyasetinde ABD-İngiltere şer ittifakı tarafından belirlenen paylarını almakta ve bu amaçla dünyanın büyük emperyalist güçler tarafından bir bütün olarak soyulması siyasetinde üstlerine düşen görevi de yerine getirmektedirler.

Dünya Para Fon'u (IMF), Dünya Bankası (WB) bu olguların mali yönünün, Dünya Ticaret Örgütü (WTO) bu ilişkilerin ticari yönünün ortaya konduğu, Birleşmiş Milletler (UN) ise bu ilişkilerin siyasi-diplomatik yanının ortaya konulduğu örgütlenmelerdir. Bu örgütlenmeler büyük emperyalist güçler arası ilişkilerde yukarıda tespit ettiklerimizin doğruluğunu sergilemektedir. Askeri alanda ABD-İngiltere şer ittifakının hegemonyasının mevcut üstünlüğü, ve diğer güçlerin buna uyum yanında bunu sarsma çabaları da başta NATO olmak üzere çeşitli uluslararası askeri örgütlenmelerde görülmektedir.

Emperyalistler arası güç dengelerinde ortak mallarımızı çalarak üstüne oturmuş olan hırsızlar tarafından yönetilen Rusya'nın önemli bir rolü vardır. Rusya'nın ABD-İngiltere şer ittifakı dışındaki büyük emperyalistlerle birliktelik oluşturması şartlarında,ve onlar böylesi

bir birlikteliği oluşturabildikleri oranda ABD-İngiltere tarafından oluşturulan gerek askeri güç dengesi, gerekse Petrol-hammadde tekelinde sarsılmalar kaçınılmazdır. Fakat şu anda böylesi ittifaklardan ziyade, Rusya'nın iyice bitirilmesi için diğer güçler arasında ittifak siyaseti, Rusya ile de ABD-İngiltere ile birlikte diğer güçleri kontrol altında tutma siyaseti bir arada yürütülmektedir. Büyük güçlerin oluşturduğu bu çerçevenin dışında kalan tüm ülkeler, mevcut sistem içinde belirli ve farklı roller ve yerler almakta, son tahlilde tüm dünya emperyalist sistemini kontrol altında tutan büyük güçlerin dünya çapında sömürü imkanını ve aracını oluşturmaktadırlar.

2. Büyük güçlerin ABD-İngiltere hegemonyasında oluşturdukları sistemde, tüm büyük güçler kendi ülkelerinde, her ülkede değişen oranda, relatif olarak büyükçe bir toplumsal kesime küçük burjuva yaşam imkanını sunabilmişlerdir. Proletaryanın bir kesiminin kendi yaşadığı evin mülkiyetine sahip olduğu ve böylece proleterlikten çıkıp işçileştiği bu şartlarda sınıf mücadelesinin bu ülkelerdeki keskinliği törpülenebilmiştir.

Bu şartlar, her geçen gün artan ve sadece geri ülkelerde her yıl 40 milyona varan açlık, hastalık ve savaşlar nedeniyle ölümler, milyarlarca varan iş yapan insan üzerinden değil, aynı zamanda SSCB gibi dünyanın en ileri ülkelerinde de açlık, hastalık ve savaşlardan ölen milyonlar üreterek elde edilmiştir. Proletaryanın sınıf mücadelesinin önümüzdeki kısa dönemde büyük zorluklarla karşılaşacağı, ve karar verici kavgaların ortaya çıkmasının çok zor olacağı görülmektedir.

Bunun başlıca nedenlerini şöyle sıralayabiliriz:

Emperyalizmin metropollerinde, işçi aristokrasisinin ve siyasi gangsterlerin yaygın küçük burjuva yaşam şartları temeline oturan, sınıf mücadelesinin burjuva hakimiyetini sarsmasını önleme yeteneğine sahip olmalarıdır.

Geri kalan ülkelerde açlıkla karşı karşıya olan kitleler mücadele etme yeteneğine bile sahip değildirler. Bu mücadele içine girebilen kesimlerde önderlerin satın alınması yanında, bu önderlerin katli siyaseti aracılığıyla sınıf mücadelesi kontrol edilebilmektedir.

Ve son olarak, proletaryanın anavatanının kesin yenilgiye uğratılmasıdır.

Emperyalizmin mevcut genel krizi, büyük güçleri sadece ülke dışında değil, ülke içinde de kriz yöntemlerini kullanmaya itmektedir. Krizlerin büyük güçler arasındaki mevcut işbirliği sayesinde ve bilhassa diğer ülkelerde zalimane siyasetlerle uygulanan kriz yöntemleri üzerinden kontrol altında tutulmasının ne kadar süreceğini tespit edememekteyiz.

Dolayısıyla partimiz önümüzdeki kısa dönemi mevcut tüm imkanları kullanarak hem partiyi, hem Dünya Komünist Hareketi'ni, hem de sınıfımız ve müttefiklerini geleceğin büyük kavgalarına hazırlama dönemi olarak görmektedir.

Bu anlayışla, seçilecek MK'ni partiyi ve sınıfı, burjuvazi empoze etmedikçe, şu anda yenilgisi kaçınılmaz olan büyük kavgalardan uzak tutmak, tüm demokratik imkanları en keskin devrimci anlayışları parti ve sınıf saflarında yaymak, parti ve sınıfı devrimci bir şekilde örgütlemek için, ve kesin zaferi garanti altına almak için de Dünya Komünist ve Devrimci İşçi Hareketi'nin oluşturulmasında gücünün üstünde yer almakla görevlendirir.

* * *

3. KSP, KIBRIS KOMÜNİST PARTİSİ'NİN TARİHSEL MİRASINI COŞKUyla SELAMLAR, TÜM KIBRIS'IN SOSYALİST PARTİSİ OLDUĞUNU YENİDEN İLAN EDER

Kıbrıs'ın yarım asırlık acılarıyla dolu tarihinde, emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerin tarihsel sorumluluklarının, yeniden bilince çıkarılması gereken bir dönemden geçildiğine inanmaktayız. Ülkemizde yıkımı ve bölünmeyi gerçekleştiren emperyalistler, Kıbrıslılara çözüm vaat etmektedirler. Emperyalistlerin bilinen bölücü yüzünü gören ve neredeyse bir asır önce komünist bir siyasetle karşılarına dikilen tek parti Kıbrıs Komünist Partisi (KKK) olmuştur.

Tarihsel dönüşümü müjdeleyen Büyük Ekim Sosyalist Devrimi'nin yolundan giden Kıbrıs Komünist Partisi, tüm Kıbrıslıların kurtuluş partisi olarak emperyalizme, gericiliğe, bölücülüğe karşı verdiği mücadeleyle yolumuzu aydınlatıyor. Kıbrıs Sosyalist Partisi, Kıbrıs halkının önünde duran tüm temel sorunların çözümü için adamızda yaşayan ve milliyeti ne olursa olsun tüm Kıbrıslı emekçilerin sosyalist partisi olduğunu yeniden ilan eder.

Gerek ülkemizde örgütlü, gerekse uluslararası burjuva güçler Kıbrıs halkının ortak örgütlenmesinin önünü kesmek için her yolu denemektedirler. Çıkardıkları emperyalist planlarla da bunu kalıcılaştırmaya çalışmaktadırlar. Emperyalistler halkımızı milli temelde bölerken, kendi çıkarları gerektirdiği için birlikler kurabilmektedirler.

Kıbrıs Sosyalist Partisi, burjuvazinin bölücü propaganda ve engellerine rağmen tüm Kıbrıs'ta örgütlenmeye, tüm Kıbrıs'ta mücadeleye, tüm Kıbrıs'ta kurtuluşa olan inancını hep ileriye taşıyacaktır.

Partimizin 1. Olağan Kongresi, Kıbrıs işçi sınıfını, uluslararası proletaryayı coşkuyla selamlar, KKK'nın tarihsel mirasına sahip çıktığını ilan eder, adamızda ortak örgütlenmenin önündeki tüm engelleri kaldırmayı tarihsel bir sorumluluk olarak görür.

Kongre, KKK tarihinin tüm yönleriyle ortaya çıkarılması için bir araştırma komisyonu kurulması amacıyla MK'ni görevlendirir.

Yaşasın tüm Kıbrıs halkının ortak mücadelesi!

Yaşasın tüm Kıbrıs işçi sınıfının ortak partisi Kıbrıs Sosyalist Partisi!

Yaşasın Kıbrıs Komünist Partisi'nin tarihsel mirası!

* * *

4. KIBRIS SORUNUNUN ÇÖZÜMÜ VE ENTERNASYONAL İLİŞKİLER

Kıbrıs Sorununun çözümümde iki temel stratejik yaklaşım vardır.

Bunlardan birincisi, çeşitli şekillere bürünebilen burjuva-emperyalist çerçevede çözüm stratejisidir. 'BM çatısı altında, burjuva temsilciler arasında yapılan görüşmeler üzerinden federal, birleşik ve AB üyesi bir Kıbrıs' elde ederek bu sorunu çözme stratejisi bu stratejik yaklaşımın bir türüdür.

Bunlardan ikincisi, burjuva-emperyalist çerçevenin yıkımı üzerinde yükselen partimizin anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti stratejisidir.

Enternasyonal arenada dost partilerin Kıbrıs Sorununa ve dolayısıyla da partimize yaklaşımlarında takip ettikleri siyaset onların bu temel stratejileri ele alış tarzları tarafından belirlenir. Sağ kanat dost partiler, tıpkı ülkemizde olduğu gibi, sadece burjuva-emperyalist çözüm türü olan stratejiye angaje olmuşlardır. Onu savunurlar.

Sol kanat dost partiler, ülkemizde yokturlar, ve bizim anti-emperyalist birleşik cephe hükümeti stratejimizi, kendi görüşleri çerçevesinde ve değişik bir yaklaşımla ele alsalar bile, genel olarak desteklerler.

Bu çerçevede, Sağ kanat partiler bizim emperyalist zinciri Kıbrıs'ta kırma önerimizi duymak bile istemezler. Bu nedenledir ki bizimle ilişkileri kaçınılmaz olarak kısıtlıdır. Gel gelelim taktiklerimizde burjuva-emperyalist çözüm önerilerini desteklediğimizde bizimle ilişkileri ve bizim faaliyetlerimize hiç değilse dolaylı destekleri artar ve güçlenir. Sol kanat partiler ise, bizim sadece ve sadece 'devrim' çalışması yapmamızı isterler. Bizim burjuva-emperyalist çerçevede çözüm için yürüttüğümüz faaliyetleri duymak bile istemezler. Ve böylesi faaliyetlere angaje olduğumuzda destekleri azalır.

Sağ kanat, burjuva-emperyalist dünya düzenine angaje olmuştur. Onun yıkılması değil reformasyonu için çalışmaktadır. Bu nedenle stratejik hedefimizin azılı düşmanıdır. Taktik faaliyetlerimizi strateji haline dönüştürmemiz arzusundadır. Bu sonucu elde etmek için partimize elinden gelen desteği verebilir.

Sol kanat, burjuva-emperyalist dünya düzenini yıkmaya angaje olmuştur. Onun reformasyonu değil yıkılması için çalışmaktadır. Bu nedenle stratejik hedefimizin çeşitli şekillerde destekleyicisi, taktik yaklaşımlarımızın ise azılı düşmanıdır. Bizim reform çalışmalarımızdan uzaklaştırmak, sol çocukluk hastalığına yakalatmak için elinden gelen desteği verebilir.

Dost partiler arasında bu iki yaklaşımı bir arada yaşatma becerisini gösteren partiler de vardır. Bunlar Kıbrıs'taki çalışmalara en çok zarara verecek bir anda ya aşırı sağcı yada aşırı solcu tavırlar takınırlar. Ama bunlar ve kesin kes pratik olarak sağ stratejiyi desteklerler. İşin aslında sağ ve sol kanat partilerin hemen hemen tümü böylesi bir yaklaşım içindedirler. Siyaseti doğru olmayanların sağa sola yalpalaması kaçınılmazdır.

Sağdaki dostlar bizim reform çalışmalarımızı esas olarak onların stratejik yaklaşımlarının işe yaramaz ve zararlı olduğunu göstermek için yaptığımızı iyi biliriler. Bu nedenle bizi yolumuzdan koparmak, reformculuştırmak ve de kritik anlarda solcu retoriklerle zayıflatmak için ellerinden geleni yaparlar.

Soldaki dostlar bizim reform çalışmalarımızı esas olarak sağcıların stratejik yaklaşımlarının işe yaramaz ve zararlı olduğunu göstermek için yaptığımızı göremezler. Bu nedenle bizi yolumuzdan koparmak, kitlelerden koparmak ve de kritik anlarda solcu retoriklerle zayıflatmak için ellerinden geleni yaparlar. Bu iki akımda ve aynı zamanda sağ gösterip soldan vurmak, sol gösterip sağdan vurmakla bizim çalışmalarımıza zarar vermişlerdir ve de vereceklerdir.

Bu sağ ve sol akımların Türkiye, Yunanistan ve Britanya'daki temsilcileri pratik olarak, en iyisinden dolayı olarak - bizim çalışmalarımıza destek değil de köstek olarak, Kıbrıs'a karşı emperyalist siyaset uygulayan partiler konumundadırlar. Emperyalizme karşı halkımızın ve tüm dünya halklarının birliğinin zorunluluğundan hareket eden bu kongre, seçilen MK'ni, yukarıdaki hususları asla unutmadan, tüm dost partiler saflarında tutarlı komünist siyasetin hakimiyeti için çalışırken, sağ ve sol hatalar taşıyan dost partilerle emperyalizme zarar verici tüm birliktelik türlerini geçen yıllarda olduğu gibi aramakla, onlarla emperyalizme karşı çeşitli içeriklere sahip birliktelikler kurmak için elinden geleni yapmakla görevlendirir.

KSP I. KONGRESİNE GELEN MESAJLAR

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ YURTDIŞI DAYANIŞMA ÖRGÜTÜ'NÜN MESAJI

Yoldaşlar,

Kıbrıs Sosyalist Partisi Yurtdışı Dayanışma Örgütü (KSP-YDDÖ) ÷lkemizin komünizme doğru yürüyüŐünde atılmıŐ yeni bir temel taŐı olan KSP'nin birinci Kongresini coşkuyla selamlar!

Dünya proletaryasının küçük bir müfrezesi olan partimizin temelinde Karl Marks, Frederik Engels ve Avrupa iŐçileri tarafından kurulan Komünist Ligası vardır. Partimizin programının temelinde Komünist Manifestosu vardır. Dünya proletaryasının yaşam tecrübesi, bu tecrübelerin teorik, programatik, stratejik ve taktiksel olarak doğru deđerlendiriliŐini temsil eden Komünist önderlerin ve partilerin görüşleri vardır. Bizim partimizin temelinde Büyük Ekim Sosyalist Devrimiyle iktidarı ele geçirmıŐ ve sosyalizmi inşa edip, komünizmin inŐasına yönelmiŐ Lenin ve Stalin'in BolŐevik Partisi vardır. Bizim Partimizin programının temelinde BolŐeviklerin devrim öncesi ve iktidar döneminin programları vardır.

Biz bu temelleri KKK'dan aldık! Dünya komünizmini ÷lkemize, bize taşıyan Yunanistanlı ve Kıbrıslı yoldaŐlarımızdan, öncümüz KKK'dan aldık!

KKK KSP'de yaŐıyor ve yaŐayacak!

AKEL, KKK'nın devamı olarak, Stalin dönemindeki onurlu yerini korumalıydı. KuŐçefçilerin Anavatanımız Sovyetler Birliđini dejenere etmelerine karşı savaŐmalıydı. Yurdumuzda emperyalist hakimiyete ve bu hakimiyetin yaŐayıcıları olarak yerli burjuvaziye ve kiliseye karşı duruŐunu, anti-emperyalist birleŐik cephe siyasetini sürdürmeliydi. Halbuki AKEL, anavatanımızın dejenerasyonunu savunan, iŐi Anavatanımızın tam bir yok oluŐuna vardıran Gorbočovcu hainlerle birlikte 'Pazar Sosyalizmini" savunan, ÷lkemizin kurtuluŐunu ise dünya emperyalist sisteminde arayan bir partiye dönüŐtü. AKEL (ve CTP) Komünizm alanını terk ettiler. Bu, ÷lkemiz ve dünya Komünizmi için büyük bir kayıptır. Bu konferanstan AKEL ve CTP'li yoldaŐlara sesleniyoruz. KKK'nın onurlu mirasını taşımak ve sürdürmek görevini biz yaparız. Bu zor ve onurlu görevi biz yerine getiririz. Ama sizlerle birlikte bu görev daha kolay, daha başarılı, daha hızlı bir şekilde yerine getirilebilir. Geliniz,

el ele verelim, AKEL ve CTP'yi, KSP ile birlikte, KKK'nın yolunda, Stalin'in yolunda, Komünizmin şanlı yolunda yürüyemeye başlayan Kıbrıs'ın tek Komünist partisine dönüştürelim! Yurdumuzu emperyalizmin zulmünden kurtaralım ve yurdumuzda Bolşevizm'in öğretilerine uygun olarak Komünizmi inşa edelim!

Yaşasın mutlaka yeniden kurulacak olan Kıbrıs Komünist Partisi!

Yaşasın bu kuruluşun garantisi olan KSP!

Yoldaşlar,

Stalin yoldaşın ölümü sonrası Dünya Komünist hareketinin tüm hücrelerini saran hain, insanlık düşmanı ihanet, sadece AKEL ve CTP gibi bizim iki partimizi etkisi altına almadı. Hepimizi etkisi altına aldı. Sağlı sollu olarak bizi kuşattı ve yenilgiye götürdü. Bu yenilgi tohumlarının en küçük bir parçası bile hepimizin zorla toparlanan gürbüz yapısını tekrar çürütecek ve bizleri tekrar yenilgiye götürecektir. KSP'nin teori ve pratiğinde bu rezilliklerin, bu yılgınlık, bu burjuvaziden korku ve yenilgi tohumlarının zerresine bile yer olmamalıdır. Son 50 yılın bu yenilgi tohumlarının, bu Troçkist-Buharinci rezilliklerin zerresine bile izin verilmemelidir. Yoksa zafer imkansızlaşır, yenilgi kaçınılmaz olur, ve bugünün dünyasında Komünizmin yenilgisi demek her sene milyonlarca insanın kıtlıklarla, hastalıklarla, savaşlarla katledilmesi demektir. İnsanları sevenler, insan canına değer verenler, biz Komünistler böyle bir sonuca karşı vurdumduymaz olamayız. İnsanlık düşmanlığı anlamına gelen pozisyonlara kaydırılmamıza göz yumamayız. Canımızdan vaz geçebiliriz, ama onurumuzdan asla! Komünizme karşı, dünya proletaryasına karşı, insanlığa karşı, vatanımıza karşı görevlerimizi yapmamızı imkansız kılan, ister sağdan gelsin ister soldan, hiçbir yanılığa göz yummak yok! Her bir yoldaş kendi şerefini, tüm yoldaşlar el ele partimizin şerefini koruyacaklardır. İşte bu kongre bunun ispatıdır!

Proletaryanın yaşamındaki son 50 yılın tecrübelerini de ele alan, bu yaşamdaki değişimleri Stalin'in öğretileri sayesinde doğru bir şekilde değerlendiren partimiz, yoldaşlarımıza, proletaryamıza ve dünya proletaryasına Komünizm eşittir ülkenin bilgisayarlaştırılması artı proletarya diktatörlüğü formülünü de sunabilmiştir. Bilgisayarlar çağında burjuvazinin sözde demokrasisinin, gerçekte diktatörlüğünün, sadece siyasi olarak değil, teknik olarak bile

gericilik anlamına geldiğini, bu burjuva demokrasisinin hayatın ürünlerine uyamadığını, gerilerde kaldığını teşhir edebilmiştir. Burjuva demokrasisini teşhir ve tecrit etmenin temel ve bariz bir aracı olarak, Komünizme geçişin en son siyasi şekli olarak Doğrudan Demokrasiyi gündemimize koymuştur!

Partimizin milletler meselesinden tutunuz, Komünist devlet sorununa kadar, birleşik cephe stratejisinden tutun, proletarya devrimine kadar, iktidarı ele geçirme sorunundan tutun, Komünizmin inşa sorununa kadar hareketimizin tüm alanlarında Marks, Engels, Lenin ve Stalin'i temel alan, onlardan sonra hayatımıza sızmış çarpıtmaları teşhir edip, gerçek değişiklikleri ise dikkate alan, denenmiş ve doğruluğu saptanmış görüşleri mevcuttur.

Zaferimizin temel taşları atıldı. Şimdi, bu konferansımızla birlikte bu zaferin taşlarını örmek, partimizi ve proletaryamızı ve halkımızı örgütlemek için yeni bir atılım dönemine giriyoruz.

AYDIN ADAMOĞLU'NUN MESAJI

Davet bana gurur verdi. Sevinçlerin en büyüğünü. Yaşlı anamın 'gel artık' demesine benzettim. Sizi kucaklıyorum. Kongre coşkularla dolsun taşsın.

Başarılar dilerim.

PARTİYE

köklerin her toprağı sever
kıraç, bataklık veya çöl, farketmez
sömürü tütsün havasında yeter ki
kaya yarığına bile düşse tohumun
yeşerirsin.

gün gelir
işçiler gazeteni okur gölgende
büyürsün gelişirsin.

kongren yapılır
gelin yapılır gibi süslü
nasırlı avuçlar sım sıkı tutuşmuş gövdende
sevinirsin.

gün gelir
saf saf dizilirler gün doğumunda
şafaklar kızıl, bakışlar kızıl
yürüyüş başlar
dallarının gösterdiği ışıklı yere
övünürsün.

teşekkür ederim
geldiğin için beynime, kalbime, damarlarıma
çatır çatır kırar gibi dişlisini düzenin
sömürünün sıktıkça sıkın parmaklarını/
tek tek söküp koparır gibi/
emeğin boğazından
bir damla su bile karşılık beklemeden
güneşleri yaktığın için karanlığıma.

AKEL MERKEZ KOMİTESİ ÜYESİ ELENİ MAVRU'NUN KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ 1. KONGRESİ'NDE SELAMLAMA KONUŞMASI

Lefkoşa, 20 Kasım 2004

Değerli Yoldaşlar,

AKEL temsilcisi olarak, Kıbrıs'ın yeniden birleşmesi, barış ve sosyalizm için tutarlı bir şekilde mücadele eden bir hareketin, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin 1. Kongresi'nde bugün sizlerle birlikte olmaktan özel bir mutluluk ve onur duymaktayım.

Zor dönemlerden geçmekteyiz. Emperyalist Yeni Dünya Düzeni terörle mücadele ve dünyamızda demokrasiyi yerleştirme bahanesinin ardına saklanarak saldırılarını ve cinayetlerini sürdürüyor. Hatta çok uluslu şirketlerin ve tekellerin çıkarları uğruna sözde demokratikleşmeyi dayatanlar, özünde demokrasinin içeriğini rezil ediyor.

Demokrasi, istikrar ve refah silahların şiddetiyle değil, halkların mücadeleleriyle kazanılır. Emperyalist Yeni Dünya Düzeni'nin dayatmaya çalıştığı karanlıkta halkların kitlesel tepkisi ışık oluyor. Halklar bugün umutlarını, neo liberalizm karşıtı hareketle birleşen ve dünya çapında gelişen savaş karşıtı harekete bağlıyorlar.

Değerli Yoldaşlar,

Uluslararası ortamdaki değişikliklerden Kıbrıs'ın da etkilenmemesi söz konusu olamazdı. AKEL olarak Annan Planı'na nasıl ulaştığımızın, planın olumlu ve olumsuz yanlarının tamamen bilincindeyiz. Aynı zamanda geçmekte olan zamanın bölünmüşlüğü hem ülkemizin toprakları üzerinde, hem de insanlarımızın bilinçlerinde kalıcılaştırabileceğini biliyoruz ve bundan endişe duyuyoruz. Kıbrıs sorununun çözümü için belki daha iyi önkoşulları yaratacak şekilde uluslararası dengelerin değişmesini bekleyecek lükse sahip olmadığımıza inanıyoruz. Çünkü o zamana kadar adamızın ikiye bölünmesi, taksim artık geri çevrilemeyecek bir gerçeklik olacaktır.

Bu nedenle planın olumlu unsurlarını değerlendirmeyi tercih ediyoruz. Çözümü işler ve kalıcı kılacak, Kıbrıslırum toplumunun bazı endişelerine yanıt verecek bazı değişikliklerin yapılması için, Kıbrıslıtürk yurttaşlarımızla birlikte kısa sürede çözüme ulaşabilmek için mücadele ediyoruz. Hedefimizin ne planın felsefesinin değiştirilmesi, ne de Kıbrıstürk toplumunun haklarının sınırlandırılması olmadığını defalarca vurguladık. Nisan ayında gerçekleştirilen referandumlar, bizim ortak mücadelemizin sonu değildi ve ortak mücadelemizin sonu da olamaz. İki toplumun siyasal eşitliğine dayalı, insan haklarına saygılı, iki toplumlu- iki bölgeci bir federasyon çatısı altında vatanımızı yeniden birleştirme görevi önümüzde durmaya devam etmektedir.

Kıbrıslırumların ve Kıbrıslıtürklerin ortak mücadelesiyle Kıbrıs sorununun çözümüne bir an önce ulaşabilmeyi hedefleyerek, milliyetçiliğe karşı mücadelede, yeniden yakınlaşma cephesinde işbirliğimizi sürdüreceğiz.

Bu düşüncelerle Kongrenizi selamlıyorum ve çalışmalarınızla başarılar diliyorum.

* * *

PEO LEFKOŞA SEKRETERİ HARALAMBOS KONSTANTINU'NUN KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ 1. KONGRESİNDE SELAMLAMA KONUŞMASI

Değerli Dostlar,

Kıbrıs İşçi Federasyonu PEO'nun kardeşlik selamlarını Kongrenize getirmekten özel bir mutluluk duymaktayım.

Kıbrıs Sosyalist Partisi'ne bize gönderdiği davetiye için teşekkürlerimizi sunar, başarılı bir Kongre gerçekleştirmenizi dileriz. Kongrenizde üretken bir diyalogun ve yaratıcı bir görüş alış verişinin gerçekleşeceğinden eminiz. Ortaya konulacak önerilerle, Birleşmiş Milletler kararları, Doruk Anlaşmaları ve demokratik federal bir sistem temelinde Kıbrıs sorununun süratle çözümünün ileri götürülmesini hedefleyecek kararlar alacağınızdan da eminiz.

Bütün Kıbrıslıların öncü sendikal örgütü PEO olarak, dolaşım sınırlamasının kısmen de olsa kalkmasını özel bir mutluluk ve memnuniyetle gördük. Bu gelişme, Kıbrıs'ın iki toplumu arasında dostluk ilişkilerinin daha da gelişmesine pratikte yardımcı oldu. Ortak vatan için işbirliği ve bir arada yaşamak için toplumlarımızın kararlılıkları bu şekilde tekrar teyit edildi. Kıbrıs'ta gerçek özgür dolaşım koşullarının yaratılması için hepimizin yardımıyla özgür dolaşımın yaygınlaşmasını beklemekteyiz.

Bugün var olan durum Kıbrıs sorunun bütünsel çözümü olarak görülemez, bu nedenle de birlikte kabul edeceğimiz bir çözüm için ortak paydayı mümkün olan en kısa süre içerisinde, süratle bulmalıyız.

Kıbrıs'ın yeniden birleşmesinin Kıbrıslıtürk, Kıbrıslırum, bütün Kıbrıslıların yararına olacağına inanıyoruz.

Annan Planı temelinde, Avrupa değerleriyle uyumlu, iki toplumun endişelerini göz önüne alan bir çözümün sağlanması amacıyla diyalog sürecinin tekrar başlaması için bütün ilgili tarafları ilgiyi canlı tutmaya çağırıyoruz.

PEO'nun kısa selamlamasını bitirirken, Kongrenize tekrar başarılar dilerim.

Yaşasın Barış !

Zito i İrini !

* * *

BARIŞ VE DEMOKRASİ HAREKETİ (BDH)'NİN MESAJI

19 Kasım 2004

KSP 1. Olağan Kongresi Divan Başkanlığı,
Lefkoşa

Kıbrıs-Sosyalist Partisi'nin 1. Olağan kongresine içten başarı dileklerimi iletir, kongre kararlarınızın partinize, toplumumuza ve tüm Kıbrıs'a hayırlı olmasını diler, saygılar sunarım.

Mustafa Akıncı

BDH Genel Başkanı

* * *

EDON GENEL SEKRETERİ YORGOS LUKAIDIS'İN KSP 1. KONGRESİNDEKİ KONUŞMASI Cumartesi 20/11/2004

Değerli yoldaşlar,

Kıbrıslıtürk kardeşlerim,

Partinizin I. Kongresi'ne katılmamız ve kongrenizi selamlamamız yönündeki davetinizi büyük bir sevinçle aldık. Kongrenizin, ülkemiz ve halkımızın yeniden birleşme hedefiyle barış güçlerinin yanında kararlı bir mücadele verecek daha da güçlü parti oluşumuna önemli bir katkı yapacağından eminiz.

Çözüm nehri coşkuyla akmaya başlamıştır, hiç bir şey ve hiç bir kimse onu durduramaz. Kıbrıs'ın içinden ve dışından statükonun destekçileri ne kadar engel koymaya çalışırlarsa çalışsınlar, çözüm nehri yolunu bulacak, barış ve ülkemizin yeniden birleşme denizine ulaşacaktır.

Referandumların sonuçları mücadele bayrağımızı aşağı indiremeyecektir. Tam tersine, mümkün olan en kısa süre içerisinde, Birleşmiş Milletler planı temelinde bir çözüme ulaşmamız için mücadele bayrağımızı daha da yükseltmemizi getirecektir.

Referandumda Kıbrısrum tarafını Annan planına "hayır" demeye yönlendiren mantıki bazı endişelere Kıbrıstürk toplumunun ilerici güçlerinin olumlu karşılık verecek bir biçimde katkıda bulunmalarının özel bir önemi vardır. Bu tabi ki, Birleşmiş Milletler planının bütünüyle yeniden müzakeresi anlamına ya da Kıbrıslıtürklerin haklarının ortadan kaldırılması gelmemektedir. Böylesi bir gelişme her iki tarafın da kabul edebileceği bir çözüme yol açabilir.

Böylesi bir durumun Kıbrıs sorununa çok arzuladığımız gibi en kısa sürede çözüm ve yeniden birleşmenin koşullarını yaratacağından eminiz.

Bu arada, iki toplumu yakınlaştırmak, Kıbrıslırumlarla Kıbrıslıtürkler arasında yeniden yakınlaşma köprülerini daha da güçlendirmek, barış içinde bir arada var olmak, dostluk, işbirliği, karşılıklı anlayış

kültürünü ve Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumlar arasında kardeşliği geliştirmek için ortak mücadelemize devam etmemiz bir zorunluluktur.

Milliyetçiliğe, şovenizme ve ülkemize ve halkımıza büyük olumsuzluklar getiren ve ne yazık ki, son dönemlerde her iki toplumda da başını yeniden kaldıran hoşgörüsüzlüğe karşı mücadelemizi durmaksızın sürdüreceğiz. Her iki toplumdan gerici güçlerin halkımıza karşı işlediği suçları çok iyi bilen halkımız ve gençliğimizin, milliyetçiliğin zehrini tekrardan içmeyeceklerinden eminiz. Halkımız ve gençliğimiz, aynı zamanda milliyetçiliğin Kıbrıs'a karşı emperyalist çıkarların dayatılması için bir "Truva atı" olarak kullanıldığını çok iyi biliyor.

60 yıllık tarihimizin mücadele geleneğine ve mirasına inanan EDON'lular olarak, milliyetçiliğe ve şovenizme karşı mücadeleyi sürdüreceğiz. Değerli yoldaşlarımızın kanlarıyla suladıkları, Kıbrıslı Türklerle Kıbrıslı Rumların yeniden yakınlaşma ağacının daha da büyümesi için mücadeleyi sürdüreceğiz. Bu temelde, KSP Gençlik Kolları ve Partinin kendisi ile işbirliğine devam edeceğimizin güvencesini veriyoruz.

Her iki toplumdan tüm ilerici güçler, eşit olmayan koşullara rağmen, adamızın yeniden birleşme ruhunu canlı tutma göreviyle karşı karşıyadır. Yeniden yakınlaşma için, Kıbrıslı Türklerin-Kıbrıslı Rumların barış içerisinde bir arada var olmaları için mücadele bayrağını yükseklerde tutmakla görevliyiz. Kıbrıslı Türk-Kıbrıslı Rum halkımızın tekrardan birbirlerine sarılacakları, birlikte çalışıp, mücadele edecekleri, çocuklarının ve kendilerinin geleceklerini barış ve refah içerisindeki bir Kıbrıs'ta inşa edecekleri günün geleceğinden eminiz.

Bu düşüncelerle, çözüm, yeniden birleşme, Kıbrıslı Rumların ve Kıbrıslı Türklerin barış içerisinde bir arada yaşamaları mücadelesini daha da ileri götürecek ve bir referans noktasını teşkil edecek olan Kongrenize başarılar dilerim.

Teşekkür ederim.

Yaşasın Barış !
Kıbrıs'ta barış engellenemez!

* * *

DOĞU AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ AKADEMİK PERSONEL SENDİKASI (D A Ü-S E N)'NİN MESAJI

206/134

10 Kasım 2004 Çarşamba

Kıbrıs Sosyalist Partisi 1. Olağan Kongresi'ne
Lefkoşa
Kıbrıs

Doğu Akdeniz Üniversitesi Akademik Personel Sendikası DAÜ-SEN,
gerçekleştirmekte olan 1. Olağan Kongrenizi başarılar diler.

Kıbrıs Sosyalist Partisi 1. Olağan Kongresi, birleşik, özgür ve
demokratik vatan mücadelesi için önemli bir adımdır.

KSP'ye, Kıbrıs emekçi halkının refahı ve toplumsal ilerleme için
yürüttüğü haklı mücadelede başarılar dileriz.

**BARIŞ, ÖZGÜRLÜK, DEMOKRASİ, EŞİTLİK VE ADALET İÇİN
BİRLİK MÜCADELE DAYANIŞMA**

Kardeşçe selamlar,
Ulaş Gökçe
Başkan
DAÜ-SEN

* * *

KIBRIS YEŞİLLER PARTİSİ SİYASİ KOMİTE ÜYESİ KİRYAKOS CİMİLLİS'İN MESAJI

Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin 1. Kongresi,

Lefkoşa, 20.11.2004

Kıbrıs Yeşiller Partisi adına, Kıbrıs Sosyalist Partisi'nin 1. Kongresi'ne hitap etmekten çok memnunum. Partilerimizin, var olan koşullarda, henüz istediğimiz oranda bir işbirliğini ilerletmediğini görmekteyiz; ama yine de, ilk ortak eylemimizin 1 Mayıs 2003'de, işgal hattının açılmasının hemen akabinde gerçekleştiğinden söz etmeliyim. Ayrıca şunu da kabul etmekteyiz ki, otuz yıllık işgal ve ondan önceki yıllarda (1957'den beri) bütün Kıbrıslılar zor zamanlar geçirmişlerdir. Bu yılların etkileri, geri döndürülemez. Ama yine de, bunların, geleceğimizi bölmesine izin verilmesini kabul edemeyiz!

Geçen yıl boyunca ve özellikle Annan Planı'nın hazırlanması sırasında, Kıbrıslılara açıkça bilgi verilmedi. Plan, birleştirici değil, taksim edici bir öneri idi. Kıbrıslı Rumlar ile Kıbrıslı Türkler ilk defa, İngiliz askeri üsleri yararına, halkın köken ve din esasına göre ırkçı ayrılığı ve yabancı ülkelerin müdahale hakları ve garantileri temelinde, AB müktesebatının ihlali için oy kullanmaya çağrıldılar. Bu uzlaşmanın, Kıbrıslı Türklerin değil, ada üzerinde askeri güçlerini korumakta ısrar eden Türkiye'nin yararına olduğunun altını çiziyoruz. Sadece Türkiye'nin değil, ABD ve Büyük Britanya'nın da yararları güvence altına alınacaktı. Planda yer alan AB müktesebatından bir dizi sapma, bir süre sonra sona ererken, mülkiyet ile ilgili olan kalıcı olacaktı! Sözümona mülk edinme özgürlüğü, sadece sermayedarların çıkarına olacaktı. Bu perspektifin insan hakları ile herhangi bir ilgisi yoktur. Neyse, konu, ekonomik değildir. Eğer ekonomik olsaydı, o zaman Amerikalılar ve diğer katkı koyanlar, önerilerini artıracaklardı. Ama eğer o kadar cömertseler, Türkiye'den gelmiş olan yerleşiklere, ülkelerine dönmeleri için neden teşvikler vermiyorlar? Bu, Avrupa Parlamentosu'nun ilgili kararına da uygun olurdu. Biz, bunun da ötesinde, mülkiyet konusunu, birleşik bir toplumu desteklemek, ayrılığı ve taksimi önlemek için elde kalan tek konu olarak değerlendirmekteyiz.

Kuşkusuz Türk hükümeti, Türkiye'nin Avrupa perspektifine, Kıbrıslı Türklerin geleceğinden daha fazla bir önem vermektedir. İyice anlaşılmalıdır ki, Kıbrıs Türk toplumunun sürdürülebilir ilerlemesi ve güvence altına alınmış geleceği, ne birkaç bin Amerikan dolarına, ne de yasadışı havaalanları veya limanların kullanılmasına bağlıdır. Perspektif, Avrupa ailesi içinde ve Kıbrıs Cumhuriyeti yurttaşları olarak, eşit temelde, bütün diğer Avrupa yurttaşlarının haklarından da yararlanmaları için gelişmeleri hızlandırmadadır. Biz kesinlikle, Türkiye'nin Avrupa perspektifinden yanayız. Amerika ve Avrupa, 17 Aralık'tan sonra bir baskı aracının olmaması yüzünden, bir veto olasılığından korkar görünmektedir. Haydi bu işin üstesinden gelsinler bakalım! Baskı, atılacak bazı ilk temel adımlar için yapılmalıdır ki veto ortadan kaldırılmış olsun.

(Coğrafik, tarihsel, sosyal, çevresel) bütün unsurlar göstermektedir ki, ada, birleşik bir ekosistemi temsil etmektedir. Bütün önkoşullar, birleşmiş tek bir yolla sağlanmazsa, yasaların etkin uygulanmasını nasıl hayal edebiliriz? Birleşmiş bir toplum için perspektif ve vizyon, burada yatmaktadır! Sağlık ve sosyal hizmetler, kalite güvencesi, çevrenin yönetilmesi, pazar araştırması, Avrupa müktesebatı ile teknik uyum, gelişmenin planlanması vb konularla ilgili olan alt yapıların ayrı ayrı ve iki tane kurulmasını pahalya mal eden bu görüş, ekonomik ve diğer faktörler tarafından da güçlü olarak desteklenmektedir. Eğer işbirliği yapmaya başlarsak, bizi birleştiren daha birçok konular bulacağımız aşıkardır.

Şunları yapmalıyız:

Avrupa yurttaşı bütün Kıbrıslılar olarak, haklarımız ve onurumuz için savaşmamız gerektiğini açıklığa kavuşturmalıyız. Kıbrıs'ın bütün Kıbrıslılara ait olduğunu ve bütün haklara saygı gösterilmesi gerektiğini açıklığa kavuşturmalıyız.

Adanın işgal altındaki kısmı ile işbirliği yollarını teşvik etmeli ve işgal sona erdiği zaman müktesebatın orada da çalışabileceği bir yolu hazırlamalıyız.

Referandumlar sırasında ifade edilen farklı görüşleri anlıyor ve onlara saygı gösteriyoruz. Bu görüşlerin, halkın geleceğe yönelik endişelerini dile getirdiğini düşünüyoruz. Kıbrıs Türk toplumunun yaşamakta olduğu özel koşulları anlayabiliyoruz. Plan, çıkmaz

durumdan tek çıkış yoluymuş gibi göründü. Çok zor koşullar altında bütün bu yıllar boyunca verdiğiniz mücadeleye saygı duyuyoruz.

Birleşmiş bir toplum vizyonuna doğru bir alternatif yol bulmak için birlikte çaba göstermeye ihtiyacımız vardır!

Çok başarılı bir kongre geçirmeniz için, Kıbrıs Yeşiller Partisi adına, en iyi dileklerimizi dile getiriyorum!

* * *

YENİ KIBRIS PARTİSİ (YKP)'NİN MESAJI

KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ
OLAĞAN KURULTAYI
DİVAN BAŞKANLIĞI
LEFKOŞA,

Sayın Genel Kurul Başkanı, Sayın konuklar, değerli basın mensupları ve Sosyalist Partinin değerli üyeleri,

Şahsım ve Yeni Kıbrıs Partisi adına hepinizi dostlukla selamlar, hepinize saygılar, sevgiler sunarım.

Değerli arkadaşlarım,

Dünyada her yıl milyonlarca insan, genç, yaşlı, ve bebekler, açlıktan, savaşlardan ve nükleer atıklardan ölmektedir.

Kapitalist-emperyalist düzen veya düzensizlik insanlığın üzerine bir kabus gibi çökmüş, sömürsünü sürdürmektedir,

BM, AB ve benzeri ülkeler hukuk'un üstünlüğünden söz etmektedirler, ama dünyanın pek çok yerinde insanlar boğazlanmaktadır.

Kapitalimsin aşırı kar hırsı doğayı tahrip etmekte, çevremizi de yaşanamaz hale getirmektedir.

Bu küçük ülkede yaşayan biz Kıbrıslılar, yarım asırdan fazla, dünyada bu ortamı yaratanlardan, sorunlarımızı çözmelerini

bekledik. Onlar da çıkarları neyi gerektiriyorsa onu yaptılar. Hala da yapmaktadırlar.

Bu şartlarda, bu ülkede acil sorun, biz Kıbrıslıların ve özellikle sosyalistlerin Kıbrıs'ın ve Kıbrıslıların birleşmesi için mücadele etmektir.

Kıbrıs'ta, Kıbrıs'ın ve Kıbrıslıların birleşmesi için mücadele sürdürürken, bizi bekleyen önemli bir görev de,Avrupa'da ve dünyada, savaşız ve sömürsüz bir dünya için mücadele etmektir. Bu çerçevede dünyanın neresinde olursa olsun bu yönde mücadele verenlerle güçlerimizi birleştirmeli, bu mücadeleye katkı koymalı, destek vermeliyiz.

Yeni bir Kıbrıs, yeni bir Avrupa ve yeni bir dünya yaratma mücadelesinde, Kıbrıs Sosyalist Partisinin de önemli katkıları bulunmaktadır ve daha da olacaktır.

Dayanışmamızı belirtir, kurultayınıza başarılar dileriz.

Saygılarımla,

Rasih Keskiner
Yeni Kıbrıs Partisi
Parti Yürütme Kurulu Sekreteri

* * *